

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

65. årgang

3. januar 2022

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2022/C 2/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
-------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2022/C 2/02	Sag C-319/19: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. oktober 2021 — Komisia za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo mod ZV, AX og »Meditsinski tsentar po dermatologia i esteticna meditsina PRIMA DERM« OOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski gradski sad Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2014/42/EU – anvendelsesområde – national lovgivning, hvorefter der kan ske konfiskation af ulovligt erhvervede formuegoder, når der ikke foreligger en straffedom)	2
2022/C 2/03	Sag C-636/19: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. oktober 2021 — Y mod CAK (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene) [Præjudiciel forelæggelse – grænseoverskridende sundhedsydelse – begrebet »forsikret« – forordning (EF) nr. 883/2004 – artikel 1, litra c) – artikel 2 – artikel 24 – ret til naturalydelse udredt af bopælsmedlemsstaten for pensionsmedlemsstatens regning – direktiv 2011/24/EU – artikel 3, litra b), nr. i) – artikel 7 – godtgørelse af udgifter til sundhedsydelse modtaget i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten og pensionsmedlemsstaten – betingelser]	3

2022/C 2/04	Sag C-650/19 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. oktober 2021 — Vialto Consulting Kft. mod Kommissionen (Appel – erstatningssøgsmål – ansvar uden for kontraktforhold – instrument til førtiltrædelsesbistand – decentraliseret forvaltning – undersøgelse foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) – kontrol på stedet – forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 – artikel 7 – adgang til edb-oplysninger – digital kriminalteknisk undersøgelse – princippet om beskyttelse af den berettigede forventning – ret til at blive hørt – ikke-økonomisk skade)	3
2022/C 2/05	Sag C-909/19: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. oktober 2021 — BX mod Unitatea Administrativ Teritorială D. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Iași — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – direktiv 2003/88/EF – tilrettelæggelse af arbejdstiden – artikel 2, nr. 1) og 2) – begreberne »arbejdstid« og »hivleperiode« – obligatorisk erhvervsuddannelse, der følges på arbejdsgiverens foranledning)	4
2022/C 2/06	Forenede sager C-915/19 — C-917/19: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. oktober 2021 — Eco Fox Srl (sag C-915/19), Alpha Trading SpA unipersonale (sag C-916/19), Novaol Srl (sag C-917/19) mod Fallimento Mythen SpA (sag C-915/19), Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali og Ministero dello Sviluppo economico (sagerne C-915/19 — C-917/19) og Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (sag C-915/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato Italien) [Præjudiciel forelæggelse – statsstøtte – markedet for biodiesel – støtteordning, der indfører biodieselskvoter, som er fritaget for betaling af punktafgift – ændring af den godkendte støtteordning – ændring af kriterierne for tildeling af kvoterne – pligt til forudgående anmeldelse til Europa-Kommissionen – forordning (EF) nr. 659/1999 – artikel 1, litra c) – begrebet »ny støtte« – forordning (EF) nr. 794/2004 – artikel 4, stk. 1 – begrebet »ændring i eksisterende støtte«]	5
2022/C 2/07	Sag C-95/20: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 28. oktober 2021 — »VARCHÉV FINANS« EOOD mod Komisia za finansov nadzor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2014/65/EU – markeder for finansielle instrumenter – delegeret forordning (EU) 2017/565 – investeringsselskaber – artikel 56 – egnethedsvurdering og dertil knyttede dokumentationsforpligtelser – artikel 72 – opbevaring af dokumentation – opbevaringsmåde – oplysninger om kundekategorisering – oplysninger vedrørende de omkostninger og gebyrer, der er knyttet til investeringsservice)	6
2022/C 2/08	Sag C-109/20: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. oktober 2021 — Republiken Polen mod PL Holdings Sàrl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige) (Præjudiciel forelæggelse – aftale mellem Kongeriget Belgiens regering og Storhertugdømmet Luxembourgs regering på den ene side og Folkerepublikken Polens regering på den anden side om fremme og gensidig beskyttelse af investeringer, undertegnet den 19. maj 1987 – voldgiftssager – tvist mellem en investor fra en medlemsstat og en anden medlemsstat – voldgiftsklausul, som er i strid med EU-retten, indeholdt i denne aftale – ugyldighed – ad hoc-voldgiftsaftale mellem tvistens parter – deltagelse i en voldgiftssag – stiltiende tilkendegivelse af vilje hos denne medlemsstat til at indgå denne voldgiftsaftale – ulovlighed)	6
2022/C 2/09	Sag C-123/20: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. oktober 2021 — Ferrari SpA mod Mansory Design & Holding GmbH og WH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – forordning (EF) nr. 6/2002 – EF-design – artikel 4, 6 og 11 – sag om krænkelse – ikke-registreret EF-design – en del af et produkts udseende – betingelser for beskyttelse – en komponent af et sammensat produkt – individuel karakter – offentliggørelse)	7
2022/C 2/10	Forenede sager C-197/20 og C-216/20: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 28. oktober 2021 — KAHL G.m.b.H. & Co. K.G. (sag C-197/20) og C.E. Roeper GmbH (sag C-216/20) mod Hauptzollamt Hannover (sag C-197/20) og Hauptzollamt Hamburg (sag C-216/20) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – toldunion – fælles toldtarif – tarifering – kombineret nomenklatur – underposition 1521 90 91 og 1521 90 99 – fortolkning af de forklarende bemærkninger til underposition 1521 90 99 – bivoks, der er blevet smeltet og på ny bragt til at størkne inden dens indførsel)	8

2022/C 2/11	Forenede sager C-221/20 og C-223/20: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. oktober 2021 — sager anlagt af A Oy (sag C-221/20) og B Oy (sag C-223/20) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – direktiv 92/83/EØF – punktafgifter – øl – artikel 4, stk. 2 – mulighed for at anvende reducerede punktafgiftssatser på øl, der er brygget af små uafhængige bryggerier – behandling af to eller flere små bryggerier som ét enkelt lille uafhængigt bryggeri – gennemførelsespligt)	8
2022/C 2/12	Sag C-324/20: Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. oktober 2021 — Finanzamt B mod X-Beteiligungsgesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2006/112/EF – merværdiafgift (moms) – tjenesteydelser – artikel 63 – momsens forfald – artikel 64, stk. 1 – begrebet »ydelse, der giver anledning til flere på hinanden følgende betalinger« – engangsydelse, for hvilken vederlaget betales i rater – artikel 90, stk. 1 – nedsættelse af afgiftsgrundlaget – begrebet »ikke-betaling af prisen«)	9
2022/C 2/13	Sag C-357/20: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. oktober 2021 — IE mod Magistrat der Stadt Wien (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wien — Østrig) [Præjudiciel forelæggelse – bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter – direktiv 92/43/EØF – artikel 12, stk. 1 – streng beskyttelsesordning for dyrearter – bilag IV, litra a) – <i>Cricetus cricetus</i> (den europæiske hamster) – raste- og yngleområder – beskadigelse eller ødelæggelse]	10
2022/C 2/14	Sag C-462/20: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. oktober 2021 — Associazione per gli Studi Giuridici sull’Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN) og Associazione NAGA — Organizzazione di volontariato per l’Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti mod Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per le politiche della famiglia og Ministero dell’Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien) (Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2003/109/EF – tredjelandsskatsborgeres status som fastboende udlænding – artikel 11 – direktiv 2011/98/EU – rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der er indehavere af en kombineret tilladelse – artikel 12 – direktiv 2009/50/EF – rettigheder for tredjelandsskatsborgere, der er indehavere af et blå EU-kort – artikel 14 – direktiv 2011/95/EU – rettigheder for personer med international beskyttelse – artikel 29 – ligebehandling – social sikring – forordning (EF) nr. 883/2004 – koordinering af de sociale sikringsordninger – artikel 3 – familiedydelser – social bistand – social beskyttelse – adgang til varer og tjenesteydelser – en medlemsstats lovgivning, der udelukker tredjelandsskatsborgere fra retten til et »familiekort«)	11
2022/C 2/15	Forenede sager C-428/21 PPU og C-429/21 PPU: Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. oktober 2021 — Europæiske arrestordre udstedt mod HM (sag C-428/21 PPU) og TZ (sag C-429/21 PPU) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) [Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4 – anmodning om samtykke til retsforfølgning for andre lovovertrædelser end dem, der lå til grund for overgivelsen – artikel 28, stk. 3 – anmodning om samtykke til videreovergivelse af den berørte person til en anden medlemsstat – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – retten til en effektiv domstolsbeskyttelse – den berørte persons ret til at blive hørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed – fremgangsmåde]	12
2022/C 2/16	Sag C-84/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. februar 2021 — Iveco Orecchia SpA mod Brescia Trasporti SpA	12
2022/C 2/17	Sag C-415/21 P: Appel iværksat den 7. juli 2021 af Comercializadora Eloro S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 28. april 2021 i sag T-310/20 — Comercializadora Eloro mod EUIPO — Zumex Group (JUMEX)	13
2022/C 2/18	Sag C-508/21 P: Appel iværksat den 18. august 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-47/19, Dansk Erhverv mod Kommissionen	14
2022/C 2/19	Sag C-509/21 P: Appel iværksat den 18. august 2021 af Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-47/19, Dansk Erhverv mod Kommissionen	15

2022/C 2/20	Sag C-511/21 P: Appel iværksat den 19. august 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-202/17, Calhau Correia de Paiva mod Kommissionen	16
2022/C 2/21	Sag C-544/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Mainz (Tyskland) den 31. august 2021 — ID mod Stadt Mainz	17
2022/C 2/22	Sag C-552/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 7. september 2021 — FT mod Land Hessen	18
2022/C 2/23	Sag C-562/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 14. september 2021 — Europæisk arrestordre mod X, den anden part: Openbaar Ministerie	19
2022/C 2/24	Sag C-563/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 14. september 2021 — Europæiske arrestordre udstedt mod Y, anden part: Openbaar Ministerie	20
2022/C 2/25	Sag C-566/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 14. september 2021 — AA mod Banca S	20
2022/C 2/26	Sag C-568/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 16. september 2021 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod E. og S., ligeledes på vegne af deres mindreårige børn	21
2022/C 2/27	Sag C-575/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wien (Østrig) den 20. september 2021 — WertInvest Hotelbetriebs GmbH mod Magistrat der Stadt Wien	21
2022/C 2/28	Sag C-614/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, tingstedet i 's-Hertogenbosch (Nederlandene) den 4. oktober 2021 — G mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	23
2022/C 2/29	Sag C-636/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 15. oktober 2021 — NN mod Regione Lombardia	24
2022/C 2/30	Sag C-639/21: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 19. oktober 2021 — PB mod Geos SAS og Geos International Consulting Limited	24
2022/C 2/31	Sag C-314/20: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. oktober 2021 — LU mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)	25
Retten		
2022/C 2/32	Sag T-268/17: Rettens dom af 27. oktober 2021 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod Revoind Industriale di Pindaru Gelu (Voldgiftsbestemmelse – tilskudsaftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – manglende opfyldelse af kontrakten – tilbagebetaling af betalte beløb – morarenter – udeblivelsessag)	26
2022/C 2/33	Sag T-269/17: Rettens dom af 27. oktober 2021 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod Revoind Industriale di Pindaru Gelu (Voldgiftsbestemmelse – tilskudsaftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – manglende opfyldelse af kontrakten – tilbagebetaling af betalte beløb – morarenter – udeblivelsessag)	26
2022/C 2/34	Sag T-270/17: Rettens dom af 27. oktober 2021 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod Revoind Industriale di Pindaru Gelu (Voldgiftsbestemmelse – tilskudsaftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – manglende opfyldelse af kontrakten – tilbagebetaling af betalte beløb – morarenter – udeblivelsessag)	27

2022/C 2/35	Sag T-271/17: Rettens dom af 27. oktober 2021 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod Revoind Industriale di Pindaru Gelu (Voldgiftsbestemmelse – tilskudsaftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – manglende opfyldelse af kontrakten – tilbagebetaling af betalte beløb – morarenter – udeblivelsessag)	27
2022/C 2/36	Sag T-318/17: Rettens dom af 27. oktober 2021 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod Revoind Industriale di Pindaru Gelu (Voldgiftsbestemmelse – tilskudsaftale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – manglende opfyldelse af kontrakten – tilbagebetaling af betalte beløb – morarenter – udeblivelsessag)	28
2022/C 2/37	Sag T-411/18: Rettens dom af 27. oktober 2021 — WM mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om udvælgelsesprøve – almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/338/17 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den næste fase af udvælgelsesprøven – artikel 21 og 26 i chartret om grundlæggende rettigheder – vedtægtens artikel 1d, stk. 1, 4 og 5 – rimelige tilpasninger – princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap – direktiv 2000/78/EF – ansvar – økonomisk og ikke-økonomisk tab)	29
2022/C 2/38	Sag T-220/20: Rettens dom af 20. oktober 2021 — Kerstens mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – disciplinær forfølgning – artikel 266 TEUF – administrative undersøgelser – princippet om god forvaltning – princippet om upartiskhed – annullations- og erstatningssøgsmål)	29
2022/C 2/39	Sag T-239/20: Rettens dom af 10. november 2021 — Stada Arzneimittel mod EUIPO — Pfizer (RUXXIMLA) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket RUXXIMLA – det ældre EU-ordmærke RUXIMERA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	30
2022/C 2/40	Sag T-248/20: Rettens dom af 10. november 2021 — Stada Arzneimittel mod EUIPO — Pfizer (RUXYMLA) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket RUXYMLA – det ældre EU-ordmærke RUXIMERA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	30
2022/C 2/41	Sag T-353/20: Rettens dom af 10. november 2021 — AC Milan mod EUIPO — InterES (ACM 1899 AC MILAN) [EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærket ACM 1899 AC MILAN – de ældre nationale ordmærker Milan – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug af det ældre varemærke – artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001) – ingen forandring af særpræget]	31
2022/C 2/42	Sag T-443/20: Rettens dom af 10. november 2021 — Sanford mod EUIPO — Avery Zweckform (Etiketter) [EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en etiket – tidligere design – bevis for offentliggørelse – artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002 – beviser fremlagt efter udløbet af den fastsatte frist – appelkammerets skønsbeføjelse – artikel 63, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002]	32
2022/C 2/43	Sag T-500/20: Rettens dom af 10. november 2021 — Selmikeit & Giczella mod EUIPO — Boehmert & Boehmert (HALLOWIENER) [EU-varemærker – fortabelsæssag – EU-ordmærket HALLOWIENER – manglende reel brug af varemærket – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001]	32
2022/C 2/44	Sag T-542/20: Rettens dom af 10. november 2021 — Stada Arzneimittel mod EUIPO — Pfizer (RUXIMBLIS) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket RUXIMBLIS – det ældre EU-ordmærke RUXIMERA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]	33

2022/C 2/45	Sag T-572/20: Rettens dom af 10. november 2021 — Spisto mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den næste fase af udvælgelsesprøven – kriterier for vurdering af erhvervs erfaring – det af udvælgelseskomitéen anvendte kriteriums forenelighed med meddelelsen om udvælgelsesprøven)	33
2022/C 2/46	Sag T-599/20: Rettens dom af 20. oktober 2021 — YG mod Kommissionen (Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2019 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 9 – vedtægtens artikel 45 – sammenligning af fortjenester – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt)	34
2022/C 2/47	Sag T-610/20: Rettens dom af 27. oktober 2021 — Egis Bâtiments International og InCA mod Parlamentet («Voldgiftsklausul – projekt om udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-bygningen i Luxembourg – forligsaftale – fortrolighedsklausul – princippet om god tro – ansvar i kontraktforhold»)	35
2022/C 2/48	Sag T-617/20: Rettens dom af 20. oktober 2021 — Standardkessel Baumgarte Holding mod EUIPO (Standardkessel) [EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Standardkessel – absolutte registreringshindringer – manglende beskrivende karakter – fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001]	35
2022/C 2/49	Sag T-755/20: Rettens dom af 10. november 2021 — Nissan Motor mod EUIPO — VDL Groep (VDL E-POWER) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket VDL E POWER – de ældre nationale figurmærker e-POWER – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001]	36
2022/C 2/50	Sag T-756/20: Rettens dom af 10. november 2021 — Nissan Motor mod EUIPO — VDL Groep (VDL E-POWERED) [EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket VDL E POWERED – de ældre nationale figurmærker e POWER – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001]	37
2022/C 2/51	Sag T-729/20: Rettens kendelse af 3. november 2021 — Aurubis mod Kommissionen (Annulations-søgsmål – miljø – direktiv 2003/87/EF – drivhusgas – tildeling af emissionskvoter – anmodning om overdragelse af emissionscertifikater til Tyskland – anmodning fremsat inden for rammerne af en national procedure om foreløbige forholdsregler med henblik på at sikre den effektive virkning af den præjudicielle procedure i sag C-271/20 – Kommissionens afslag – søgsmålskompetence – ikke umiddelbart berørt – afvisning)	37
2022/C 2/52	Sag T-731/20: Rettens kendelse af 3. november 2021 — ExxonMobil Production Deutschland mod Kommissionen (Annulations-søgsmål – miljø – direktiv 2003/87/EF – drivhusgas – tildeling af emissionskvoter – anmodning om overdragelse af emissionscertifikater til Tyskland – anmodning fremsat inden for rammerne af en national procedure om foreløbige forholdsregler med henblik på at sikre den effektive virkning af den præjudicielle procedure i sag C-126/20 – Kommissionens afslag – søgsmålskompetence – ikke umiddelbart berørt – afvisning)	38
2022/C 2/53	Sag T-430/21: Rettens kendelse af 29. oktober 2021 — Apex Brands mod EUIPO — Sartorius Werkzeuge (SATA) (EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – ufornødent at træffe afgørelse)	39
2022/C 2/54	Sag T-527/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. oktober 2021 — Abenante m.fl. mod Parlamentet og Rådet (Særlige rettergangsformer – forordning (EU) 2021/953 – EU's digitale covidcertifikat – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)	39
2022/C 2/55	Sag T-538/21 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 3. november 2021 — PBL og WA mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer – statsstøtte – støtte ydet af Frankrig til en professionel fodboldklub – begæring om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)	40
2022/C 2/56	Sag T-654/21: Sag anlagt den 8. oktober 2021 — Eucena mod Kommissionen	40

2022/C 2/57	Sag T-666/21: Sag anlagt den 15. oktober 2021 — Società Navigazione Siciliana mod Kommissionen	41
2022/C 2/58	Sag T-668/21: Sag anlagt den 15. oktober 2021 — Siremar mod Kommissionen	42
2022/C 2/59	Sag T-681/21: Sag anlagt den 20. oktober 2021 — Alves Casas mod EUIPO — Make Up Art Cosmetics (mccosmetics NY)	43
2022/C 2/60	Sag T-684/21: Sag anlagt den 21. oktober 2021 — Mostostal mod EUIPO — Polimex — Mostostal (MOSTOSTAL)	43
2022/C 2/61	Sag T-694/21: Sag anlagt den 28. oktober 2021 — aTmos Industrielle Lüftungstechnik mod EUIPO — aTmos Industrielle Lüftungstechnik (aTmos)	44
2022/C 2/62	Sag T-695/21: Sag anlagt den 28. oktober 2021 — Alauzun m.fl. mod Kommissionen	45
2022/C 2/63	Sag T-696/21: Sag anlagt den 28. oktober 2021 — Les Bordes Golf International mod EUIPO — Mast-Jägermeister (LES BORDES)	46
2022/C 2/64	Sag T-697/21: Sag anlagt den 26. oktober 2021 — FC mod EASO	46
2022/C 2/65	Sag T-698/21: Sag anlagt den 27. oktober 2021 — Paraskevaidis mod Rådet og Kommissionen . . .	47
2022/C 2/66	Sag T-700/21: Sag anlagt den 2. november 2021 — Voco mod EUIPO (formen på en emballageform)	48
2022/C 2/67	Sag T-701/21: Sag anlagt den 2. november 2021 — Allessa mod EUIPO — Dumerth (CASSELLAPARK)	48
2022/C 2/68	Sag T-704/21: Sag anlagt den 3. november 2021 — Compass Tex mod EUIPO (Trusted Handwork)	49
2022/C 2/69	Sag T-709/21: Sag anlagt den 1. november 2021 — WhatsApp Ireland mod EDPB	50
2022/C 2/70	Sag T-716/21: Sag anlagt den 8. november 2021 — Kaczorowska mod EUIPO — Groupe Marcelle (MAESELLE)	51
2022/C 2/71	Sag T-717/21: Sag anlagt den 8. november 2021 — ICA Traffic mod Kommissionen	51
2022/C 2/72	Sag T-718/21: Sag anlagt den 8. november 2021 — Kaczorowska mod EUIPO — Groupe Marcelle (MAESELLE)	52
2022/C 2/73	Sag T-178/21: Rettens kendelse af 29. oktober 2021 — LF mod Kommissionen	53

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2022/C 2/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 513 af 20.12.2021

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 502 af 13.12.2021

EUT C 490 af 6.12.2021

EUT C 481 af 29.11.2021

EUT C 471 af 22.11.2021

EUT C 462 af 15.11.2021

EUT C 452 af 8.11.2021

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. oktober 2021 — Komisia za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo mod ZV, AX og »Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM« OOD (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sofiyski gradski sad Bulgarien)

(Sag C-319/19) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – direktiv 2014/42/EU – anvendelsesområde – national lovgivning, hvorefter der kan ske konfiskation af ulovligt erhvervede formuegoder, når der ikke foreligger en straffedom)

(2022/C 2/02)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski gradski sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Komisia za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo

Sagsøgte: ZV, AX og »Meditsinski tsentar po dermatologia i estetichna meditsina PRIMA DERM« OOD

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/42/EU af 3. april 2014 om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union skal fortolkes således, at det ikke finder anvendelse på en medlemsstats lovgivning, som bestemmer, at konfiskation af ulovligt erhvervede formuegoder anordnes af en national ret i forbindelse med eller efter en retssag, der ikke går ud på at fastslå, at der er begået en eller flere strafbare handlinger.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2020.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. oktober 2021 — Y mod CAK (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-636/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – grænseoverskridende sundhedsydelse – begrebet »forsikret« – forordning (EF) nr. 883/2004 – artikel 1, litra c) – artikel 2 – artikel 24 – ret til naturalydelse udredt af bopælsmedlemsstaten for pensionsmedlemsstatens regning – direktiv 2011/24/EU – artikel 3, litra b), nr. i) – artikel 7 – godtgørelse af udgifter til sundhedsydelse modtaget i en anden medlemsstat end bopælsmedlemsstaten og pensionsmedlemsstaten – betingelser]

(2022/C 2/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Y

Sagsøgt: CAK

Konklusion

Artikel 3, litra b), nr. i), og artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser, sammenholdt med artikel 1, litra c), og artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 988/2009 af 16. september 2009, skal fortolkes således, at en pensionsmodtager i henhold til lovgivningen i en medlemsstat, der i medfør af artikel 24 i denne forordning, som ændret, har ret til naturalydelse udredt af bopælsmedlemsstaten for pensionsmedlemsstatens regning, skal anses for at være en »forsikret« person som omhandlet i dette direktivs artikel 7, stk. 1, der kan opnå godtgørelse af de udgifter til grænseoverskridende sundhedsydelser, som han har modtaget i en tredje medlemsstat, uden at være tilsluttet den obligatoriske sygeforsikringsordning i pensionsmedlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 383 af 11.11.2019.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. oktober 2021 — Vialto Consulting Kft. mod Kommissionen

(Sag C-650/19 P) ⁽¹⁾

(Appel – erstatningssøgsmål – ansvar uden for kontraktforhold – instrument til førtiltrædelsesbistand – decentraliseret forvaltning – undersøgelse foretaget af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) – kontrol på stedet – forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 – artikel 7 – adgang til edb-oplysninger – digital kriminalteknisk undersøgelse – princippet om beskyttelse af den berettigede forventning – ret til at blive hørt – ikke-økonomisk skade)

(2022/C 2/04)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Vialto Consulting Kft. (ved dikigoroi D. Sigalas og S. Paliou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved D. Triantafyllou, J. Baquero Cruz og A. Katsimerou, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 26. juni 2019, Vialto Consulting mod Kommissionen (T-617/17, ikke trykt i Sml., EU:T:2019:446), ophæves, for så vidt som Vialto Consulting Kft.'s klagepunkt vedrørende Europa-Kommissionens tilsidesættelse af retten til at blive hørt herved blev forkastet som ugrundet.
- 2) I øvrigt forkastes appellen.
- 3) Sagen hjemvises til Retten, for at denne kan træffe afgørelse vedrørende betingelserne for Den Europæiske Unions ansvar uden for kontraktforhold med hensyn til spørgsmålet, om der foreligger en årsagsforbindelse mellem Kommissionens tilsidesættelse af retten til at blive hørt og det påberåbte tab, og spørgsmålet, om der faktisk foreligger et tab.
- 4) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

(¹) EUT C 372 af 4.11.2019.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. oktober 2021 — BX mod Unitatea Administrativ Teritorială D. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel Iași — Rumænien)

(Sag C-909/19) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed – direktiv 2003/88/EF – tilrettelæggelse af arbejdstiden – artikel 2, nr. 1) og 2) – begreberne »arbejdstid« og »hvileperiode« – obligatorisk erhvervsuddannelse, der følges på arbejdsgiverens foranledning)

(2022/C 2/05)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Iași

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BX

Sagsøgt: Unitatea Administrativ Teritorială D.

Konklusion

Artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden skal fortolkes således, at den periode, hvori en arbejdstager efter krav fra sin arbejdsgiver følger en erhvervsuddannelse, som finder sted uden for den pågældendes sædvanlige arbejdssted i uddannelsesudbyderens lokaler, og uden at vedkommende udfører sine sædvanlige arbejdsopgaver, udgør »arbejdstid« i denne bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 201 af 15.6.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. oktober 2021 — Eco Fox Srl (sag C-915/19), Alpha Trading SpA unipersonale (sag C-916/19), Novaol Srl (sag C-917/19) mod Fallimento Mythen SpA (sag C-915/19), Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali og Ministero dello Sviluppo economico (sagerne C-915/19 — C-917/19) og Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (sag C-915/19) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato Italien)

(Forenede sager C-915/19 — C-917/19) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – statsstøtte – markedet for biodiesel – støtteordning, der indfører biodieselskvoter, som er fritaget for betaling af punktafgift – ændring af den godkendte støtteordning – ændring af kriterierne for tildeling af kvoterne – pligt til forudgående anmeldelse til Europa-Kommissionen – forordning (EF) nr. 659/1999 – artikel 1, litra c) – begrebet »ny støtte« – forordning (EF) nr. 794/2004 – artikel 4, stk. 1 – begrebet »ændring i eksisterende støtte«]

(2022/C 2/06)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Eco Fox Srl (sag C-915/19), Alpha Trading SpA unipersonale (sag C-916/19) og Novaol Srl (sag C-917/19)

Sagsøgte: Fallimento Mythen SpA (sag C-915/19), Ministero dell'Economia e delle Finanze, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero delle Politiche agricole, alimentari e forestali og Ministero dello Sviluppo economico (sagerne C-915/19 — C-917/19) og Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (sag C-915/19)

Procesdeltagere: Oil.B Srl unipersonale og Novaol Srl (sag C-915/19), Fallimento Mythen SpA, Ital Bi-Oil Srl, Cereal Docks SpA og Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (sag C-916/19 og sag C-917/19)

Konklusion

Artikel 107 TEUF og 108 TEUF samt bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af [artikel 108 TEUF], som ændret ved Rådets forordning (EU) nr. 734/2013 af 22. juli 2013, og i Kommissionens forordning (EF) nr. 794/2004 af 21. april 2004 om gennemførelse af forordning nr. 659/1999 skal fortolkes således, at en ændring af en af Kommissionen godkendt afgiftsbegunstigelsesordning for biodiesel ikke skal anses for en ny støtte, der er underlagt anmeldelsespligten i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF, når denne ændring består i med tilbagevirkende kraft at ændre kriterierne for fordeling af de biodieselskvoter, der i medfør af denne ordning er omfattet af en punktafgift med en præferencesats, eftersom den nævnte ændring ikke påvirker de grundlæggende elementer i den omhandlede støtteordning, således som Kommissionen bedømte disse i forbindelse med sin vurdering af, om den nævnte ordning i sine tidligere udgaver var forenelig med det indre marked.

⁽¹⁾ EUT C 95 af 23.3.2020.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 28. oktober 2021 — »VARCHEV FINANS« EOOD mod Komisia za finansov nadzor (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-95/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2014/65/EU – markeder for finansielle instrumenter – delegeret forordning (EU) 2017/565 – investeringsselskaber – artikel 56 – egnethedsvurdering og dertil knyttede dokumentationsforpligtelser – artikel 72 – opbevaring af dokumentation – opbevaringsmåde – oplysninger om kundekategorisering – oplysninger vedrørende de omkostninger og gebyrer, der er knyttet til investeringsservice)

(2022/C 2/07)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »VARCHEV FINANS« EOOD

Sagsøgt: Komisia za finansov nadzor

Procesdeltager: Okrazhna prokuratura — Varna

Konklusion

Artikel 56, stk. 2, og artikel 72, stk. 2, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, sammenholdt med bilag I til denne delegerede forordning, skal fortolkes således, at investeringsselskaber ikke er forpligtede til at opbevare dokumentation for de egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurderinger af den investeringsservice eller det produkt, der er gennemført for hver enkelt kunde, eller for de oplysninger, som alle kunder gives, om de omkostninger og dertil knyttede gebyrer, der er knyttet til investeringsservice, i særskilte, ensartede registre, bl.a. i form af en elektronisk database, idet opbevaringsmetoden for denne dokumentation kan vælges frit, dog forudsat, at opbevaringsmetoden opfylder samtlige de krav, som er fastsat i den nævnte delegerede forordnings artikel 72, stk. 1.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 25.5.2020.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. oktober 2021 — Republiken Polen mod PL Holdings Sàrl (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-109/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – aftale mellem Kongeriget Belgiens regering og Storhertugdømmet Luxembourgs regering på den ene side og Folkerepublikken Polens regering på den anden side om fremme og gensidig beskyttelse af investeringer, undertegnet den 19. maj 1987 – voldgiftssager – tvist mellem en investor fra en medlemsstat og en anden medlemsstat – voldgiftsklausul, som er i strid med EU-retten, indeholdt i denne aftale – ugyldighed – ad hoc-voldgiftsaftale mellem tvistens parter – deltagelse i en voldgiftssag – stiltiende tilkendegivelse af vilje hos denne medlemsstat til at indgå denne voldgiftsaftale – ulovlighed)

(2022/C 2/08)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Republiken Polen

Sagsøgt: PL Holdings Sàrl

Konklusion

Artikel 267 TEUF og 344 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der tillader en medlemsstat at indgå en ad hoc-voldgiftsaftale med en investor fra en anden medlemsstat, der gør det muligt at fortsætte en voldgiftssag, der er indledt på grundlag af en voldgiftsklausul med samme indhold som denne aftale, hvilken klausul er indeholdt i en international aftale indgået mellem disse to medlemsstater og er ugyldig, idet den er i strid med disse artikler.

(¹) EUT C 161 af 11.5.2020.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 28. oktober 2021 — Ferrari SpA mod Mansory Design & Holding GmbH og WH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-123/20) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – forordning (EF) nr. 6/2002 – EF-design – artikel 4, 6 og 11 – sag om krænkelse – ikke-registreret EF-design – en del af et produkts udseende – betingelser for beskyttelse – en komponent af et sammensat produkt – individuel karakter – offentliggørelse)

(2022/C 2/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ferrari SpA

Sagsøgte: Mansory Design & Holding GmbH og WH

Konklusion

Artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2002 om EF-design skal fortolkes således, at offentliggørelsen af billeder af et produkt, såsom offentliggørelsen af fotografier af en bil, kan indebære offentliggørelse af designet af en del af dette produkt som omhandlet i denne forordnings artikel 3, litra a), eller af en komponent af produktet som et sammensat produkt som omhandlet i nævnte forordnings artikel 3, litra c), og artikel 4, stk. 2, forudsat, at udseendet af den pågældende del eller komponent kan identificeres klart ved offentliggørelsen.

For at det kan vurderes, om dette udseende opfylder det krav om individuel karakter, som er fastsat i samme forordnings artikel 6, stk. 1, er det nødvendigt, at den pågældende del eller komponent udgør et synligt udsnit af produktet eller af det sammensatte produkt, som er skarpt afgrænset af særlige linjer, konturer, farver eller en særlig form eller tekstur.

(¹) EUT C 215 af 29.6.2020.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 28. oktober 2021 — KAHL G.m.b.H. & Co. K.G. (sag C-197/20) og C.E. Roeper GmbH (sag C-216/20) mod Hauptzollamt Hannover (sag C-197/20) og Hauptzollamt Hamburg (sag C-216/20) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg — Tyskland)

(Forenede sager C-197/20 og C-216/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – toldunion – fælles toldtarif – tarifering – kombineret nomenklatur – underposition 1521 90 91 og 1521 90 99 – fortolkning af de forklarende bemærkninger til underposition 1521 90 99 – bivoks, der er blevet smeltet og på ny bragt til at størkne inden dens indførsel)

(2022/C 2/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: KAHL G.m.b.H. & Co. K.G. (sag C-197/20) og C.E. Roeper GmbH (sag C-216/20)

Sagsøgte: Hauptzollamt Hannover (sag C-197/20) og Hauptzollamt Hamburg (sag C-216/20)

Konklusion

Den kombinerede nomenklatur, der er indeholdt i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, i de affattelser, der følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1101/2014 af 16. oktober 2014 og af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/1754 af 6. oktober 2015, skal fortolkes således, at bivoks, der er blevet smeltet, og som mekanisk har fået udskilt en del af fremmedlegemerne under smeltningen, og som derefter er blevet bragt til at størkne for at danne blokke eller plader, henhører under denne nomenklatures underposition 1521 90 99, som omfatter »anden« voks, og ikke under denne nomenklatures underposition 1521 90 91, som omfatter »rå« voks.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 24.8.2020.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. oktober 2021 — sager anlagt af A Oy (sag C-221/20) og B Oy (sag C-223/20) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Forenede sager C-221/20 og C-223/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – direktiv 92/83/EØF – punktafgifter – øl – artikel 4, stk. 2 – mulighed for at anvende reducerede punktafgiftssatser på øl, der er brygget af små uafhængige bryggerier – behandling af to eller flere små bryggerier som ét enkelt lille uafhængigt bryggeri – gennemførelsespligt)

(2022/C 2/11)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: A Oy (sag C-221/20) og B Oy (sag C-223/20)

Procesdeltager: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Konklusion

Artikel 4, stk. 2, andet punktum, i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer skal fortolkes således, at en medlemsstat, der gennemfører den i dette direktivs artikel 4, stk. 1, fastsatte mulighed for at anvende reducerede punktafgiftssatser på øl, der er brygget af små uafhængige bryggerier, dog ikke er forpligtet til at behandle to eller flere små bryggerier, som samarbejder, og hvis samlede årlige produktion ikke overstiger 200 000 hl, som ét enkelt lille uafhængigt bryggeri.

(¹) EUT C 262 af 10.8.2020.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. oktober 2021 — Finanzamt B mod
X-Beteiligungsgesellschaft mbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof —
Tyskland)**

(Sag C-324/20) (¹)

*(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2006/112/EF – merværdiafgift (moms) – tjenesteydelser – artikel 63 –
momsens forfald – artikel 64, stk. 1 – begrebet »ydelse, der giver anledning til flere på hinanden følgende
betalinger« – engangsydelse, for hvilken vederlaget betales i rater – artikel 90, stk. 1 – nedsættelse af
afgiftsgrundlaget – begrebet »ikke-betaling af prisen«)*

(2022/C 2/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt B

Sagsøgt: X-Beteiligungsgesellschaft mbH

Konklusion

- 1) Artikel 64, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at levering af engangsydelser mod ratebetalinger ikke er omfattet af anvendelsesområdet for denne bestemmelse.
- 2) Artikel 90, stk. 1, i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at i det tilfælde, hvor der er indgået en aftale om ratebetaling, skal det forhold, at en del af vederlaget ikke er blevet betalt inden det tidspunkt, hvor denne rate forfalder til betaling, ikke anses for at udgøre ikke-betaling af prisen som omhandlet i denne bestemmelse, og der er af denne grund heller ikke anledning til en nedsættelse af afgiftsgrundlaget.

(¹) EUT C 313 af 21.9.2020.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. oktober 2021 — IE mod Magistrat der Stadt Wien
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Wien — Østrig)**

(Sag C-357/20) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter – direktiv 92/43/EØF – artikel 12, stk. 1 – streng beskyttelsesordning for dyrearter – bilag IV, litra a) – *Cricetus cricetus* (den europæiske hamster) – raste- og yngleområder – beskadigelse eller ødelæggelse]

(2022/C 2/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IE

Sagsøgt: Magistrat der Stadt Wien

Konklusion

- 1) Artikel 12, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter skal fortolkes således, at begrebet »yngleområde« som omhandlet i denne bestemmelse ligeledes omfatter omgivelserne omkring dette område, når disse omgivelser er nødvendige for, at de beskyttede dyrearter, der er nævnt i litra a) i bilag IV til dette direktiv, såsom *Cricetus cricetus* (den europæiske hamster), kan yngle med succes.
- 2) Artikel 12, stk. 1, litra d), i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at yngleområderne for en beskyttet dyreart skal nyde beskyttelse, så længe det er nødvendigt for at gøre det muligt for denne dyreart at yngle med succes, hvilket indebærer, at denne beskyttelse ligeledes omfatter de yngleområder, som ikke længere benyttes, når der er en tilstrækkelig stor sandsynlighed for, at den nævnte dyreart vender tilbage til disse områder.
- 3) Artikel 12, stk. 1, litra d), i direktiv 92/43 skal fortolkes således, at begreberne »beskadigelse« og »ødelæggelse« som omhandlet i denne bestemmelse skal fortolkes således, at de vedrører henholdsvis den gradvise nedsættelse af den økologiske funktionalitet af et yngle- eller rasteområde for en beskyttet dyreart og den fuldstændig fortabelse af denne funktionalitet, uanset om indgrebene er forsætlige eller ej.

⁽¹⁾ EUT C 359 af 26.10.2020.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. oktober 2021 — Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN) og Associazione NAGA — Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti mod Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per le politiche della famiglia og Ministero dell'Economia e delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Milano — Italien)

(Sag C-462/20) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv 2003/109/EF – tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding – artikel 11 – direktiv 2011/98/EU – rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der er indehavere af en kombineret tilladelse – artikel 12 – direktiv 2009/50/EF – rettigheder for tredjelandsstatsborgere, der er indehavere af et blåt EU-kort – artikel 14 – direktiv 2011/95/EU – rettigheder for personer med international beskyttelse – artikel 29 – ligebehandling – social sikring – forordning (EF) nr. 883/2004 – koordinering af de sociale sikringsordninger – artikel 3 – familieydelse – social bistand – social beskyttelse – adgang til varer og tjenesteydelser – en medlemsstats lovgivning, der udelukker tredjelandsstatsborgere fra retten til et »familiekort«)

(2022/C 2/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN) og Associazione NAGA — Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Sagsøgte: Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per le politiche della famiglia og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Konklusion

Artikel 12, stk. 1, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU af 13. december 2011 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat, og artikel 14, stk. 1, litra e), i direktiv Rådets direktiv 2009/50/EF af 25. maj 2009 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, som udelukker de tredjelandsstatsborgere, som er omfattet af disse direktiver, fra at modtage et kort, som udstedes til familier, og som gør det muligt at opnå rabatter eller takstnedsættelser ved køb af varer og tjenesteydelser fra offentlige eller private personer, der har indgået aftale med denne medlemsstats regering.

Artikel 11, stk. 1, litra d), i Rådets direktiv 2003/109 af 25. november 2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding skal fortolkes således, at denne bestemmelse heller ikke er til hinder for en sådan lovgivning, i det omfang et sådant kort i henhold til denne medlemsstats nationale lovgivning ikke er omfattet af begreberne »social sikring« eller »centrale ydelser, der tildeles som social bistand«.

Artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, skal fortolkes således, at den er til hinder for en sådan lovgivning, hvis det ovennævnte kort er omfattet af en støtteordning indført af offentlige myndigheder, som en person, der ikke råder over tilstrækkelige midler til at forsørge sig selv og sin familie, har adgang til.

Artikel 11, stk. 1, litra f), i direktiv 2003/109, artikel 12, stk. 1, litra g), i direktiv 2011/98 og artikel 14, stk. 1, litra g), i direktiv 2009/50 skal fortolkes således, at de er til hinder for en sådan lovgivning.

⁽¹⁾ EUT C 433 af 14.10.2020.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 26. oktober 2021 — Europæiske arrestordre udstedt mod HM (sag C-428/21 PPU) og TZ (sag C-429/21 PPU) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Forenede sager C-428/21 PPU og C-429/21 PPU) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse – præjudiciel hasteprocedure – retligt samarbejde i straffesager – europæisk arrestordre – rammeafgørelse 2002/584/RIA – artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4 – anmodning om samtykke til retsforfølgning for andre lovovertrædelser end dem, der lå til grund for overgivelsen – artikel 28, stk. 3 – anmodning om samtykke til videreovergivelse af den berørte person til en anden medlemsstat – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder – retten til en effektiv domstolsbeskyttelse – den berørte persons ret til at blive hørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed – fremgangsmåde]

(2022/C 2/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

HM (sag C-428/21 PPU) og TZ (sag C-429/21 PPU)

Procesdeltager: Openbaar Ministerie

Konklusion

Artikel 27, stk. 3, litra g), og artikel 27, stk. 4, samt artikel 28, stk. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, sammenholdt med retten til en effektiv domstolsbeskyttelse, der er sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, skal fortolkes således, at en person, der er overgivet til den udstedende judicielle myndighed i forbindelse med fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, har ret til at blive hørt af den fuldbyrdende judicielle myndighed, når den fuldbyrdende judicielle myndighed har modtaget en anmodning om samtykke fra den udstedende judicielle myndighed i henhold til disse bestemmelser i rammeafgørelsen, idet denne høring kan finde sted i den udstedende medlemsstat, og idet sidstnævntes judicielle myndigheder i dette tilfælde skal sikre, at den pågældende persons ret til at blive hørt udøves på en hensigtsmæssig og effektiv måde uden direkte deltagelse af den fuldbyrdende judicielle myndighed. Det tilkommer imidlertid den fuldbyrdende judicielle myndighed at sikre, at den råder over tilstrækkelige oplysninger, navnlig med hensyn til den berørte persons synspunkt, til at gøre det muligt for den med fuldt kendskab til omstændighederne — og under fuld overholdelse af sidstnævntes ret til forsvar — at træffe sin afgørelse om anmodningen om samtykke fremsat i henhold til artikel 27, stk. 4, i rammeafgørelse 2002/584 eller dennes artikel 28, stk. 3, og i givet fald at opfordre den udstedende judicielle myndighed til straks at fremsende den supplerende oplysninger.

⁽¹⁾ EUT C 368 af 13.9.2021.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 11. februar 2021 — Iveco Orecchia SpA mod Brescia Trasporti SpA

(Sag C-84/21)

(2022/C 2/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Iveco Orecchia SpA

Sagsøgt: Brescia Trasporti SpA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det foreneligt med EU-retten — og navnlig bestemmelserne i direktiv 2007/46/EF ⁽¹⁾ (især direktivets artikel 10, 19 og 28), ligebehandlingsprincippet, princippet om upartiskhed, princippet om fri konkurrence og princippet om god forvaltningsskik — at den ordregivende myndighed i forbindelse med en offentlig kontrakt for levering af reservedele til busser bestemt til offentlig personbefordring godtager reservedele bestemt til et specifikt køretøj, som dels fremstilles af en anden fabrikant end køretøjets fremstiller og derfor ikke er blevet typegodkendt sammen med køretøjet, og som henhører under en af komponenttyperne omfattet af de tekniske specifikationer som defineret i bilag IV til det ovennævnte direktiv (Liste over krav i forbindelse med EF-typegodkendelse af køretøjer), dels bliver tilbudt, uden at de ledsages af typegodkendelsesattesten og uden oplysning om den reelle typegodkendelse, og derimod på den antagelse, at typegodkendelse ikke er nødvendig, således at det er tilstrækkeligt, at tilbudsgiveren kun udsteder en erklæring om ligheden mellem de tilbudte og de originale typegodkendte reservedele?
- 2) Er det foreneligt med EU-retten — og navnlig artikel 3, nr. 27), i direktiv 2007/46/EF — at en tilbudsgiver i forbindelse med en offentlig kontrakt for levering af reservedele til busser bestemt til offentlig personbefordring selv kan udgive sig for at være »fremstiller« af en specifik ikke-original reservedel bestemt til et specifikt køretøj, især såfremt denne del henhører under en af komponenttyperne omfattet af de tekniske specifikationer som defineret i bilag IV (Liste over krav i forbindelse med EF-typegodkendelse af køretøjer) til direktiv 2007/46/EF, eller skal den pågældende tilbudsgiver — med henblik på at godtgøre, at de enkelte tilbudte reservedele er i overensstemmelse med udbudsprocedurens tekniske specifikationer — godtgøre at være den person, som over for den godkendende myndighed er ansvarlig for typegodkendelsesprocessen i enhver henseende og for produktionens overensstemmelse samt det relaterede kvalitetsniveau, og for direkte at udføre i det mindste nogle trin af fremstillingen af den komponent, som skal typegodkendes, og hvilke bevismidler er i bekræftende fald påkrævede for at godtgøre dette?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5.9.2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer (Rammedirektiv) (EUT 2007, L 263, s. 1).

Appel iværksat den 7. juli 2021 af Comercializadora Eloro S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Niende Afdeling) den 28. april 2021 i sag T-310/20 — Comercializadora Eloro mod EUIPO — Zumex Group (JUMEX)

(Sag C-415/21 P)

(2022/C 2/17)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Comercializadora Eloro S.A. (ved advokater J.L. Gracia Albero, P. Merino Baylos og E. Cebollero González)

De andre parter i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Zumex Group S.A.

Ved kendelse af 10. november 2021 har Domstolen (Afdelingen for bevilling af appel) fastslået, at appellen ikke admitteres og at Comercializadora Eloro S.A. bærer sine egne omkostninger.

Appel iværksat den 18. august 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-47/19, Dansk Erhverv mod Kommissionen

(Sag C-508/21 P)

(2022/C 2/18)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Dansk Erhverv, Danmarks Naturfredningsforening, Forbundsrepublikken Tyskland og Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG)

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede doms konklusion ophæves.
- Der afsiges dom i sag T-47/19, Danske Erhverv mod Kommissionen, idet afsnit 3.3. i den anfægtede afgørelse⁽¹⁾ annulleres.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale omkostningerne i appelsagen.
- Hver part og hver intervenient tilpligtes at bære deres egne omkostninger i sagen i første instans.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: Retten har begået en retlig fejl ved at konstatere, at den omstændighed, at der gives medhold i det eneste anbringendes tredje led, resulterer i en annullation af den anfægtede afgørelse i sin helhed. Denne konstatering udgør en tilsidesættelse af artikel 264 TEUF som fortolket af Domstolen i sagen Kommissionen mod Department de Loiret og af proportionalitetsprincippet.

I dommen i sagen Kommissionen mod Department de Loiret fortolkede Domstolen artikel 264 TFEU som følger⁽²⁾:

»[D]en blotte omstændighed, at Retten tager et anbringende, som sagsøgeren har påberåbt sig til støtte for sit annullationssøgsmål, til følge, [...] giver [ikke] Retten ret til automatisk at annullere den anfægtede retsakt i sin helhed. En fuldstændig annullation kan nemlig ikke fastholdes, når det er åbenlyst, at det nævnte anbringende, der udelukkende vedrører det konkrete forhold i den anfægtede retsakt, blot kan medføre en delvis annullation.«

I den foreliggende sag er tredje led af det første anbringende fremsat af sagsøgeren i første instans kun rettet mod en af de tre afgørelser, som tilsammen udgør den omtvistede afgørelse. Der er tale om den afgørelse, hvorefter den manglende pålæggelse af en bøde for, at grænsebutikkerne ikke opkræver pant på dåser, ikke indebar statsmidler og derfor ikke udgjorde statsstøtte. Tredje led af det eneste anbringende fremsat af sagsøgeren i første instans var ikke rettet mod de andre afgørelser, som fastslår, at den manglende opkrævning af pant og den manglende opkrævning af moms på den ikke opkrævede pant ikke indebar anvendelse af statsmidler og derfor ikke udgjorde statsstøtte.

Andet appelanbringende: Retten har undladt at anføre en begrundelse og har anført en selvmodsigende begrundelse ved at fastslå, at de tre afgørelser ikke kan adskilles fra hinanden.

Tredje appelanbringende: Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at de tre afgørelser ikke kan adskilles fra hinanden. De tre foranstaltninger bedømt i de tre afgørelser er således ikke forbundne. Navnlig er den manglende pålæggelse af bøden ikke direkte og automatisk forbundet med den manglende opkrævning af pant og den manglende opkrævning af moms. En pålæggelse af bøden kan eller kan ikke ændre grænsebutikkernes adfærd. Grænsebutikkerne kan eventuelt anfægte en pålæggelse af bøden ved de kompetente domstole og fortsætte med at undlade at opkræve pant (og ikke at opkræve moms på den ikke opkrævede pant). Under alle omstændigheder medfører den manglende opkrævning af pant ikke i et tab af statsmidler, fordi de manglende midler er en fuldt ud privatrevet ordning uden nogen statslig kontrol.

⁽¹⁾ Afgørelse C (2018) 6315 final vedrørende statsstøtte SA.44865 (2016/FC) — Tyskland — Angivelig støtte til fordel for grænse nære tyske drikkevarerforhandlere.

⁽²⁾ Dommen i sagen Kommissionen mod Département de Loiret, C-295/07 P, EU:C:2008:707, præmis 104.

Appel iværksat den 18. august 2021 af Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-47/19, Dansk Erhverv mod Kommissionen

(Sag C-509/21 P)

(2022/C 2/19)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Interessengemeinschaft der Grenzhändler (IGG) (ved Rechtsanwältin M. Bauer og F. von Hammerstein)

De andre parter i appellsagen: Dansk Erhverv, Europa-Kommissionen, Danmarks Naturfredningsforening og Forbundsrepublikken Tyskland

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves i sin helhed.
- Europa-Kommissionen frifindes i søgsmålet i første instans.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Den appellerede dom er behæftet med flere retlige fejl. Den indebar en fejlfortolkning af flere retlige begreber inden for bestemmelserne om statsstøtte, herunder begrebet »alvorlige vanskeligheder« vedrørende nødvendigheden af at indlede en formel undersøgelsesprocedure, begrebet tilstrækkeligt »direkte forbindelse« mellem en fordel og statsbudgettet med henblik på at fastslå kriteriet »statsmidler« og begrebet »udskillelse« vedrørende forskellige dele af en dom. I den appellerede dom blev der heller ikke taget hensyn til nogle få argumenter fremført for Retten, der skete en urigtig gengivelse eller fortolkning af Kommissionens afgørelse C(2018) 6315 final af 4. oktober 2018 vedrørende statsstøtte SA.44865 (2016/FC) — Tyskland — Angivelig støtte til fordel for grænsenære tyske drikkevarerforhandlere, og der blev ikke givet en begrundelse.

Appellanten har nærmere bestemt fremsat følgende anbringender:

- 1) Retten begik en retlig fejl og foretog en ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den fejlfortolkede nødvendigheden af en »tilstrækkeligt direkte forbindelse« mellem en fordel og statsbudgettet ved bedømmelsen af kriteriet om »statsmidler«.
- 2) Retten begik en retlig fejl og foretog en ukorrekt anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet den anvendte en forkert standard for Kommissionens bedømmelse af kriteriet »statsmidler« ved tilfælde af vanskeligheder ved fortolkningen af den anvendelige lovgivning, hvis overtrædelse kan være genstand for bøder.
 - Første del: Retten begik en retlig fejl i præmis 159-164 ved at afvise anvendeligheden af testen vedrørende »rimelige og alvorlige grunde til at antage« udviklet af Kommissionen.
 - Anden del: Retten begik en retlig fejl i præmis 140-158 ved at opstille et yderligere kriterium (behovet for en gradvis klarlægning af lovbestemmelserne) i forbindelse med testen vedrørende »rimelige og alvorlige grunde til at antage« udviklet af Kommissionen.
- 3) Retten begik en retlig fejl i præmis 166-203 ved at anvende en standard for Kommissionens bedømmelse vedrørende kriteriet statsmidler ud over testen vedrørende »rimelige grunde«.
- 4) Retten begik en retlig fejl i præmis 166-203 vedrørende alle dens seks yderligere betragtninger, på grundlag af hvilke Retten fastslog, at Kommissionen stod over for »alvorlige vanskeligheder«.
 - Første del: Retten begik en retlig fejl i præmis 166 vedrørende forbindelsen mellem den manglende pålæggelse af bøder og den manglende opkrævning af pant.

- Anden del: Retten begik en retlig fejl i præmis 169-175 vedrørende det manglende retsgrundlag i tysk ret.
 - Tredje del: Retten begik en retlig fejl i præmis 175-177 vedrørende forskellen med hensyn til retsopfattelser i Tyskland.
 - Fjerde del: Retten begik en retlig fejl i præmis 178-182 vedrørende anvendelsen af undtagelsen i Tyskland.
 - Femte del: Retten begik en retlig fejl i præmis 183-190 vedrørende de lokale myndighedes begrundelse.
 - Sjette del: Retten begik en retlig fejl i præmis 191-195 vedrørende nødvendigheden af at undersøge de underliggende retlige rammer.
 - Syvende del: Retten begik en retlig fejl i præmis 196-202 vedrørende den retlige fortolkning anvendt af de lokale tyske myndigheder baseret på en »konklusion ved analogi«.
- 5) Retten begik en retlig fejl ved at forkaste appellanternes yderligere argumenter med henblik på at underbygge konklusionen om, at Kommissionen ikke stod over for »alvorlige vanskeligheder«.
- Første del: Retten begik en retlig fejl i præmis 222-229 ved at forkaste appellanternes argument vedrørende den omstændighed, at national ret ikke kræver, at myndighederne skal pålægge bøder.
 - Anden del: Retten begik en retlig fejl i præmis 231-234 ved at undlade at tage hensyn til appellanternes argument vedrørende Domstolens dom i Radlberger-sagen og overtrædelsen af artikel 34 TEUF.
- 6) Retten begik en retlig fejl i præmis 238 ved at annullere hele Kommissionens afgørelse, herunder delen vedrørende moms.

Appel iværksat den 19. august 2021 af Europa-Kommissionen til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 9. juni 2021 i sag T-202/17, Calhau Correia de Paiva mod Kommissionen

(Sag C-511/21 P)

(2022/C 2/20)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved B. Schima, I. Melo Sampaio og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Ana Calhau Correia de Paiva

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Det andet, det tredje og det fjerde anbringende, som sagsøgeren fremsatte i første instans, forkastes.
- Sagen hjemvises til Retten med henblik på realitetsbehandling af det første og det femte anbringende, som sagsøgeren fremsatte i første instans.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er iværksat til prøvelse af den appellerede doms præmis 54-58, dvs. den del af dommen, som vedrører formaliteten med hensyn til den af sagsøgeren i første instans fremsatte ulovlighedsindsigelse vedrørende sprogordningen for den pågældende udvælgelsesprøve.

Kommissionen har til støtte for appellen fremsat et enkelt anbringende om, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at der var tæt sammenhæng mellem begrundelsen for den anfægtede afgørelse og den sprogordning, der var fastsat i meddelelsen om udvælgelsesprøven, og dermed, at ulovlighedsindsigelsen vedrørende denne sprogordning skulle antages til realitetsbehandling.

Dette eneste anbringende er opdelt i tre led:

- (1) Retten foretog en urigtig retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder i den appellerede doms præmis 54, idet den af de point, som sagsøgeren i første instans havde opnået for den generelle kompetence »kommunikation«, udledte, at der bestod en tæt sammenhæng mellem sprogordningen for den pågældende udvælgelsesprøve og begrundelsen for den anfægtede afgørelse.
- (2) For det andet foretog Retten i den appellerede doms præmis 55-57 en urigtig retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder ved at fastslå, at der bestod en tæt sammenhæng som følge af det forhold, at det for en ansøger er mere vanskeligt at aflægge prøver på den pågældendes Sprog 2 end på vedkommendes modersmål. Retten foretog desuden en urigtig gengivelse af beviser ved at bortse fra den omstændighed, at de to andre sprog, som sagsøgeren i første instans beherskede i det foreliggende tilfælde var engelsk og fransk. Begrænsninger af valget af Sprog 2 til engelsk, fransk og tysk stillede hende derfor ikke ringere.
- (3) For det tredje og sidste foretog Retten i den appellerede doms præmis 58 en urigtig retlig kvalificering af de faktiske omstændigheder ved endvidere at begrunde den tætte sammenhæng med henvisning til det forhold, at sagsøgeren i første instans aflagde den skriftlige prøve ved brug af et andet tastaturlayout end tastaturlayoutet QWERTY-PT, som hun var vant til at bruge. For det første har dette forhold ingen sammenhæng med begrundelsen for den anfægtede afgørelse. For det andet, selv om EPSO kun giver mulighed for at vælge mellem et begrænset antal tastaturlayout (AZERTY, QWERTY-EN og QWERTZ-DE), er dette et særskilt spørgsmål, som ikke vedrører udvælgelsesprøvens sprogordning.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Mainz (Tyskland) den 31. august 2021 — ID mod Stadt Mainz

(Sag C-544/21)

(2022/C 2/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Mainz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ID

Sagsøgt: Stadt Mainz

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Følger det af EU-retten, navnlig af artikel 4, stk. 3, TEUF, artikel 288, stk. 3, TEUF og artikel 260, stk. 1, TEUF, at artikel 15, stk. 1, stk. 2, litra g), og stk. 3, i Europa-Parlamentets direktiv 2006/123/EF⁽¹⁾ (herefter »tjenesteydelsesdirektivet«) har direkte virkning i forbindelse med en verserende retssag mellem privatpersoner således, at de nationale bestemmelser i § 4 i den tyske Verordnung über die Honorare für Architekten- und Ingenieurleistungen (lovbekendtgørelse om honorarer for arkitekt- og ingeniørydelser) fra 1996 i affattelsen fra 2002 (herefter »HOAI 2002«), som er i strid med dette direktiv, og hvorefter de minimumssatser for arkitekters og ingeniørers projekterings- og tilsynsytelser, der er fastsat i denne honorarordning — bortset fra visse undtagelsestilfælde — er bindende, og en honoraraftale med lavere satser end minimumssatserne, der indgås i kontrakter med arkitekter og ingeniører, er ugyldig, ikke længere finder anvendelse, selv om der er tale om krav på grundlag af en arkitektkontrakt, der blev indgået i 2004, dvs. før vedtagelsen af tjenesteydelsesdirektivet?

2) Såfremt spørgsmål 1) besvares benægtende:

- a) Skal artikel 49 TEUF (tidligere artikel 43 TEU) fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national ordning som HOAI 2002's § 4, hvorefter de minimumssatser for arkitekters og ingeniørers projekterings- og tilsynsydelser, der er fastsat i denne honorarordning — bortset fra visse undtagelsestilfælde — er bindende, og en honoraraftale med lavere satser end minimumssatserne, der indgås i kontrakter med arkitekter og ingeniører, er ugyldig, henholdsvis således at en sådan national ordning udgør en tilsidesættelse af artikel 49 TEUF (tidligere artikel 43 TEU)?
- b) Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende: Følger det af en sådan tilsidesættelse, at de nationale bestemmelser om bindende minimumssatser (i den foreliggende sag HOAI 2002's § 4) ikke længere finder anvendelse i en verserende sag mellem private?

(¹) Europa-Parlamentets direktiv 2006/123/EF af 12.12.2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EUT 2006, L 376, s. 36).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den
7. september 2021 — FT mod Land Hessen**

(Sag C-552/21)

(2022/C 2/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FT

Sagsøgt: Land Hessen

Procesdeltager: SCHUFA Holding AG

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 77, stk. 1, sammenholdt med artikel 78, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen (¹) forstås således, at tilsynsmyndighedens resultat, som denne meddeler den registrerede,
 - a) har karakter af en afgørelse af et andragende? Dette med den konsekvens, at domstolsprøvelsen af en klageafgørelse truffet af en tilsynsmyndighed i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 78, stk. 1, principielt er begrænset til, om myndigheden har behandlet klagen, undersøgt klagens genstand i rimeligt omfang og underrettet klageren om resultatet af undersøgelsen,

eller
 - b) skal forstås som en realitetsafgørelse truffet af en myndighed? Dette med den konsekvens, at domstolsprøvelsen af en klageafgørelse truffet af en tilsynsmyndighed i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 78, stk. 1, fører til, at domstolen skal prøve realitetsafgørelsens fulde indhold, idet tilsynsmyndigheden i det konkrete tilfælde — f.eks. hvis skønnet reduceres til nul — af domstolen også kan blive forpligtet til en konkret foranstaltning som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 58.
2. Er en opbevaring af oplysninger hos et privat kreditoplysningsbureau, hvor personoplysninger fra et offentligt register såsom »nationale databaser« som omhandlet i artikel 79, stk. 4 og 5, i forordning (EU) 2015/848 (²) opbevares uden konkret anledning med henblik på at kunne give oplysning i tilfælde af en forespørgsel, forenelig med artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

3. Er private databaser (navnlig et kreditoplysningsbureaus databaser), som oprettes sideløbende med de statslige databaser, og hvori oplysningerne fra de statslige databaser (i den foreliggende sag insolvensbekendtgørelser) opbevares i længere tid, end det er reguleret inden for den snævre ramme i henhold til forordning 2015/848 sammenholdt med national ret, principielt lovlige, eller følger det af retten til at blive glemt i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 17, stk. 1, litra d), at disse oplysninger skal slettes, når
- a) der er fastsat en behandlingstid, som er identisk med det offentlige register,
- eller
- b) der er fastsat en opbevaringstid, som går ud over den opbevaringsfrist, der er fastsat for offentlige registre?
4. Såfremt databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f), kommer i betragtning som eneste retsgrundlag for opbevaring af oplysninger hos private kreditoplysningsbureauer med hensyn til de oplysninger, der også opbevares i offentlige registre, foreligger der da allerede en legitim interesse for et kreditoplysningsbureau, hvis dette uden konkret anledning overtager oplysningerne fra det offentlige register, for at disse oplysninger kan stå til rådighed i tilfælde af en forespørgsel?
5. Må adfærdskodekser, som er godkendt af tilsynsmyndighederne i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 40 og indeholder frister for kontrol og sletning, som går ud over opbevaringsfristerne for offentlige registre, suspendere den afvejning, der skal finde sted i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, første afsnit, litra f)?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20.5.2015 om insolvensbehandling (EUT 2015, L 141, s. 19).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 14. september 2021 — Europæisk arrestordre mod X, den anden part: Openbaar Ministerie

(Sag C-562/21)

(2022/C 2/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Europæisk arrestordre mod: X

Den anden part: Openbaar Ministerie

Præjudicielt spørgsmål

Hvilket prøvelseskriterium skal anvendes af en fuldbyrdende judiciell myndighed, der skal træffe afgørelse om fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre, der vedrører en retskraftig pålagt frihedsstraf eller tilsvarende foranstaltning, når den efterprøver, om retten til en domstol, der forudgående er oprettet ved lov, er blevet krænket under den retssag, der førte til domfældelsen i den udstedende medlemsstat, såfremt der i denne medlemsstat ikke var noget effektivt retsmiddel til rådighed til anfægtelse af en eventuel krænkelse af denne ret?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Amsterdam (Nederlandene) den 14. september 2021 — Europæiske arrestordre udstedt mod Y, anden part: Openbaar Ministerie

(Sag C-563/21)

(2022/C 2/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Europæisk arrestordre udstedt mod: Y

Den anden part: Openbaar Ministerie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det passende at anvende det prøvelseskriterium, der er beskrevet i dommen Minister for Justice and Equality (Mangler ved domstolssystemet) ⁽¹⁾ og bekræftet ved dommen Openbaar Ministerie (Den udstedende judicielle myndigheds uafhængighed) ⁽²⁾, når der er en reel fare for, at den pågældende vil blive dømt ved en domstol, der ikke forudgående er oprettet ved lov?
- 2) Er det passende at anvende det prøvelseskriterium, der er beskrevet i dommen Minister for Justice and Equality (Mangler ved domstolssystemet) og bekræftet ved dommen Openbaar Ministerie (Den udstedende judicielle myndigheds uafhængighed), når en eftersøgt person, der vil modsætte sig overgivelse, ikke kan opfylde prøvelseskriteriet, fordi det på dette tidspunkt ikke er muligt at fastslå, hvorledes de retter, der skal dømme ham, er sammensat, på grund af den måde, hvorpå sagerne vilkårligt fordeles?
- 3) Udgør manglen på et effektivt retsmiddel til at anfægte retsmyndigheden af dommerudnævnelser i Polen under omstændigheder, hvorunder det er klart, at den eftersøgte person på dette tidspunkt ikke kan fastslå, om de dommere, der skal dømme ham, er retmæssigt udnævnt, en krænkelse af kerneindholdet i retten til en retfærdig rettergang, som indebærer, at den fuldbyrdende judicielle myndighed skal afslå at overgive den eftersøgte person?

⁽¹⁾ C-216/18 PPU, ECLI:EU:C:2018:586.

⁽²⁾ C-354/20 PPU og C-412/20 PPU, ECLI:EU:C:2020:1033.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 14. september 2021 — AA mod Banca S

(Sag C-566/21)

(2022/C 2/25)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Appellant, sagsøgt i første instans: S

Indstævnt, sagsøger i første instans: AA

Præjudicielt spørgsmål

Er det på grundlag af artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, som fortolket i Domstolens praksis, tilladt at ændre et kontraktvilkår i den forstand, at den erhvervsdrivendes ret til efter eget skøn at konvertere kreditaftalens valuta reelt udgør en pligt for den erhvervsdrivende, såfremt denne ændring helt er til gavn for forbrugeren, og fjernelsen alene af det urimelige kontraktvilkår ikke medfører nogle fordele for forbrugeren?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 16. september 2021 — Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid mod E. og S., ligeledes på vegne af deres mindreårige børn

(Sag C-568/21)

(2022/C 2/26)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Appellant: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Indstævnte: E. og S., ligeledes på vegne af deres mindreårige børn

Præjudicielt spørgsmål

Skal Dublinforordningens artikel 2, litra l) ⁽¹⁾, fortolkes således, at et diplomatisk kort, der er udstedt af en medlemsstat i henhold til Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, er en opholdstilladelse i denne bestemmelses forstand?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wien (Østrig) den 20. september 2021 — WertInvest Hotelbetriebs GmbH mod Magistrat der Stadt Wien

(Sag C-575/21)

(2022/C 2/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: WertInvest Hotelbetriebs GmbH

Byggemyndighed: Magistrat der Stadt Wien

Præjudicielle spørgsmål

- I. Er direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾, som ændret ved direktiv 2014/52/EU ⁽²⁾ til hinder for en national lovgivning, hvorefter gennemførelsen af en miljøkonsekvensvurdering af »Städtebauvorhaben« (»anlægsarbejder i byzoner«) både er betinget af, at der nås tærskelværdier for omfanget af det anvendte areal på mindst 15 ha og et bruttoetageareal på mere end 150 000 m², og at der er tale om et anlægsarbejde til samlet, multifunktionel bebyggelse, i hvert fald med beboelses- og erhvervsbyggeri, herunder de adgangsveje, der er planlagt med henblik herpå, og forsyningsinstitutioner, hvis opland går ud over anlægsarbejdernes område? Har det i denne forbindelse betydning, at den nationale lovgivning fastsætter særlige betingelser for
- fritids- eller forlystelsesparker, sportsstadioner eller golfbaner (fra et vist anvendt areal eller fra et vist antal parkeringspladser)
 - industri- eller erhvervsparker (fra et vist anvendt areal)
 - indkøbscentre (fra et vist anvendt areal eller fra et vist antal parkeringspladser)
 - indlogeringsfaciliteter, såsom hoteller eller feriebyer, og accessoriske anlæg (fra et vist antal senge eller fra et vist anvendt areal, begrænset til området uden for lukkede beboelsesområder)
 - offentligt tilgængelige parkeringsarealer eller parkeringsgarager (fra et vist antal parkeringspladser)
- II. Indebærer direktiv 2011/92 — navnlig henset til kravet i bilag III, punkt 2, litra c), nr. viii), hvorefter bestemmelsen af, hvorvidt projekter opført i bilag II skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering, også skal foretages under hensyntagen til »landskaber og lokaliteter af historisk, kulturel eller arkæologisk betydning« — at der for områder af særlig historisk, kulturel, byæstetisk eller arkitektonisk betydning, som f.eks. UNESCO-verdensarvslokaliteter, skal fastsættes lavere tærskelværdier eller kriterier med lavere tærskelværdier (end dem, der er nævnt i det første spørgsmål)?
- III. Er direktiv 2011/92 til hinder for en national lovgivning, der i forbindelse med vurderingen af et »anlægsarbejde i byzone« som omhandlet i det første spørgsmål begrænser sammenlægning (kumulering) med andre lignende arbejder, der står i lokal forbindelse med arbejdet, således, at kun summen af de kapaciteter, der er blevet tilladt inden for de sidste fem år, herunder den ansøgte kapacitet eller kapacitetsudvidelse, skal inddrages, idet anlægsarbejder i byzoner eller dele heraf efter deres udførelse ikke længere skal anses for at være anlægsarbejder i byzoner, og det ikke i hvert enkelt tilfælde fastslås, om der på grundlag af en kumulering af indvirkningerne kan forventes betydelige skadelige, generende eller belastende indvirkninger på miljøet, og at der dermed skal gennemføres en miljøkonsekvensvurdering af det planlagte arbejde, såfremt det planlagte arbejde har en kapacitet på mindre end 25 % af grænseværdien?
- IV. Såfremt det første og/eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Kan den prøvelse, som skal foretages af de nationale organer i hvert enkelt tilfælde, hvis medlemsstaternes skønsmargen overskrides (i overensstemmelse med de — i dette tilfælde direkte anvendelige — bestemmelser i artikel 2, stk. 1, og artikel 4, stk. 2 og 3, i direktiv 2011/92), af, om arbejdet kan forventes at få betydelig indvirkning på miljøet og derfor skal underkastes en miljøkonsekvensvurdering, begrænses til visse beskyttelsesaspekter, som f.eks. et formål om at beskytte et bestemt område, eller skal alle de kriterier og aspekter, der er anført i bilag III til direktiv 2011/92, tages i betragtning i et sådant tilfælde?
- V. Tillader direktiv 2011/92, navnlig henset til kravene om klageadgang i artikel 11, at den prøvelse, som er omhandlet i det fjerde spørgsmål, først foretages af den forelæggende ret (i en byggetilladelsessag og inden for rammerne af prøvelsen af rettens egen kompetence), idet »offentligheden« i henhold til den nationale lovgivning kun i yderst begrænset omfang har adgang til at optræde som part i denne sag, og idet medlemmer af »den berørte offentlighed« som omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra d) og e), i direktiv 2011/92 kun har en yderst begrænset adgang til klage denne afgørelse? Har det betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at det i henhold til den nationale retstilstand — bortset fra muligheden for at træffe afgørelse af egen drift — kun er projektansøgeren, en medvirkende myndighed eller miljøombudsmanden (Umweltanwalt), der kan anmode om, at det særskilt fastslås, om der gælder en forpligtelse til at gennemføre en miljøkonsekvensvurdering af arbejdet?

VI. Tillader direktiv 2011/92 i forbindelse med »anlægsarbejder i byzoner« som omhandlet i dette direktivs bilag II, punkt 10, litra b), før eller sideløbende med gennemførelsen af en nødvendig miljøkonsekvensvurdering eller før afslutningen af en vurdering i hvert enkelt tilfælde af indvirkningerne på miljøet, hvorved nødvendigheden af en miljøkonsekvensvurdering skal afklares, at der meddeles byggetilladelser til konkrete byggearbejder, som udgør en del af anlægsarbejdets helhed, idet der i forbindelse med byggeproceduren ikke sker nogen omfattende vurdering af indvirkningerne på miljøet som omhandlet i direktiv 2011/92, og idet offentligheden kun har begrænset adgang til at optræde som part?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13.12.2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT 2012, L 26, s. 1).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/52/EU af 16.4.2014 om ændring af direktiv 2011/92/EU om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EUT 2014, L 124, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, tingstedet i 's-Hertogenbosch
(Nederlandene) den 4. oktober 2021 — G mod Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid**

(Sag C-614/21)

(2022/C 2/28)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, tingstedet i 's-Hertogenbosch

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G

Sagsøgt: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Dublinforordningen (¹), henset til 3., 32., og 39., betragtning hertil, og læst i sammenhæng med artikel 1, 4, 6, 18, 19 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) fortolkes og anvendes således, at det mellemstatslige tillidsprincip ikke kan opdeles, således at alvorlige og systematiske krænkelse af EU-retten, der før overførslen begås af den muligt ansvarlige medlemsstat over for tredjelandssstatsborgere, der (endnu) ikke er Dublingengangere, ubetinget er til hinder for overførsel til denne medlemsstat?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal Dublinforordningens artikel 3, stk. 2, læst i sammenhæng med chartrets artikel 1, 4, 6, 18, 19 og 47 fortolkes således, at såfremt den ansvarlige medlemsstat alvorligt og på strukturel vis krænker EU-retten, kan den overførende medlemsstat ikke gå ud fra det mellemstatslige tillidsprincip men må fjerne al tvivl med hensyn til eller godtgøre, at ansøgeren efter overførslen ikke kommer i en situation, som er i strid med chartrets artikel 4?
- 3) Hvilke bevismidler kan sagsøgeren anføre til støtte for sine argumenter om, at Dublinforordningens artikel 3, stk. 2, er til hinder for hans overførsel, og hvilke beviskrav, må der herved stilles? Har den overførende medlemsstat, henset til henvisningen til den gældende EU-ret på asylområdet i betragtningerne til Dublinforordningen en pligt til samarbejde eller omhu, eller skal den ansvarlige medlemsstat, såfremt der er tale om alvorlige og strukturelle krænkelse af tredjelandssstatsborgeres grundlæggende rettigheder, indhente individuelle garantier for, at ansøgerens grundlæggende

rettigheder respekteres efter overførslen? Vil dette spørgsmål skulle besvares anderledes, såfremt ansøgeren er i bevisnød og ikke kan dokumentere sine sammenhængende og detaljerede forklaringer, og dette ud fra forklaringernes art heller ikke kan forventes?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT 2013, L 180, s. 31).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 15. oktober 2021 —
NN mod Regione Lombardia**

(Sag C-636/21)

(2022/C 2/29)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger og appellant: NN

Sagsøgt og indstævnt: Regione Lombardia

Præjudicielt spørgsmål

Er artikel 220 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 (¹) og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1323 (²) af 2. august 2019 til hinder for en national lovgivning (såsom ministerielt dekret nr. 383/2020 af 15.1.2020 fra ministeren for landbrugs-, fødevarer- og skovbrugspolitik), som fortolkes og anvendes således, at adgang til kompensationsforanstaltninger for skade forårsaget af aviær influenza er forbeholdt virksomheder, hvis aktiviteter ikke er ophørt på datoen for ansøgningen?

- (¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17.12.2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT 2013, L 347, s. 671).
- (²) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1323 af 2.8.2019 om ekstraordinære markedsstøtteforanstaltninger for æg- og fjerkræsektoren i Italien (EUT 2019, L 206, s. 12).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Frankrig) den 19. oktober
2021 — PB mod Geos SAS og Geos International Consulting Limited**

(Sag C-639/21)

(2022/C 2/30)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PB

Sagsøgte: Geos SAS og Geos International Consulting Limited

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 4, stk. 1, og artikel 20, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁽¹⁾ fortolkes således, at i det tilfælde, at det over for et selskab, der har hjemsted på en medlemsstats område, og som en arbejdstager har sagsøgt ved retterne i denne stat, gøres gældende, at den samme arbejdstager, der er ansat i et andet selskab, befinder sig i en situation, hvor de to selskaber i fællesskab er arbejdsgivere, er den pågældende ret ikke ved afgørelsen af, hvorvidt den har kompetence til at tage stilling til de krav, der er fremsat mod de to selskaber, forpligtet til på forhånd at vurdere, om der foreligger en situation, hvor to selskaber i fællesskab er arbejdsgivere?
- 2) Skal de samme bestemmelser fortolkes således, at den autonomi, der gælder for de specielle kompetenceregler i sager om individuelle arbejdsaftaler, i et sådant tilfælde ikke er til hinder for anvendelsen af den almindelige regel i artikel 4, stk. 1, i forordning nr. 1215/2012, hvorefter retterne i den medlemsstat, hvor sagsøgte har bopæl, har kompetence?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 351, s. 1.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 13. oktober 2021 — LU mod Autoridade Tributária e Aduaneira (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal)

(Sag C-314/20) ⁽¹⁾

(2022/C 2/31)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ Dato for indlevering: 9.7.2020.

RETTE

Rettens dom af 27. oktober 2021 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod Revoind Industriale di Pindaru Gelu

(Sag T-268/17) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse – tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – manglende opfyldelse af kontrakten – tilbagebetaling af betalte beløb – morarenter – udeblivelsessag)

(2022/C 2/32)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fællesforetagendet Clean Sky 2 (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget bistået af advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas (Rom, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Revoind Industriale di Pindaru Gelu tilpligtes at tilbagebetale den forskudsbetaling, der er betalt i forbindelse med tilskudsaf talem for partnere nr. 632462 med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas betaler til fællesforetagendet Clean Sky 2 et beløb på 101 370,94 EUR med tillæg af morarenter på 3,5 % p.a. fra den 7. februar 2017 og indtil fuld betaling sker.
- 2) Revoind Industriale di Pindaru Gelu betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 27. oktober 2021 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod Revoind Industriale di Pindaru Gelu

(Sag T-269/17) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse – tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – manglende opfyldelse af kontrakten – tilbagebetaling af betalte beløb – morarenter – udeblivelsessag)

(2022/C 2/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fællesforetagendet Clean Sky 2 (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget, bistået af advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas (Rom, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Revoind Industriale di Pindaru Gelu tilpligtes at tilbagebetale den forskudsbetaling, der er betalt i forbindelse med tilskudsaf talem for partnere nr. 325954 med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas betaler til fællesforetagendet Clean Sky 2 et beløb på 433 485,93 EUR med tillæg af morarenter på 3,5 % p.a. fra den 7. februar 2017 og indtil fuld betaling sker.
- 2) Revoind Industriale di Pindaru Gelu betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 27. oktober 2021 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod Revoind Industriale di Pindaru Gelu

(Sag T-270/17) (¹)

(Voldgiftsbestemmelse – tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – manglende opfyldelse af kontrakten – tilbagebetaling af betalte beløb – morarenter – udeblivelsessag)

(2022/C 2/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fællesforetagendet Clean Sky 2 (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget, bistået af advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas (Rom, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Revoind Industriale di Pindaru Gelu tilpligtes at tilbagebetale den forskudsbetaling, der er betalt i forbindelse med tilskudsaf talem for partnere nr. 620108 med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas betaler til fællesforetagendet Clean Sky 2 et beløb på 625 793,42 EUR med tillæg af morarenter på 3,5 % p.a. fra den 7. februar 2017 og indtil fuld betaling sker.
- 2) Revoind Industriale di Pindaru Gelu betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 27. oktober 2021 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod Revoind Industriale di Pindaru Gelu

(Sag T-271/17) (¹)

(Voldgiftsbestemmelse – tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – manglende opfyldelse af kontrakten – tilbagebetaling af betalte beløb – morarenter – udeblivelsessag)

(2022/C 2/35)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fællesforetagendet Clean Sky 2 (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget, bistået af advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas (Rom, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Revoind Industriale di Pindaru Gelu tilpligtes at tilbagebetale den forskudsbetaling, der er betalt i forbindelse med tilskudsaftalen for partnere nr. 632456 med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas betaler til fællesforetagendet Clean Sky 2 et beløb på 189 128,26 EUR med tillæg af morarenter på 3,5 % p.a. fra den 7. februar 2017 og indtil fuld betaling sker.
- 2) Revoind Industriale di Pindaru Gelu betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 27. oktober 2021 — Fællesforetagendet Clean Sky 2 mod Revoind Industriale di Pindaru Gelu

(Sag T-318/17) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse – tilskudsaf tale indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) – manglende opfyldelse af kontrakten – tilbagebetaling af betalte beløb – morarenter – udeblivelsessag)

(2022/C 2/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fællesforetagendet Clean Sky 2 (ved B. Mastantuono, som befuldmægtiget, bistået af advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas (Rom, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at Revoind Industriale di Pindaru Gelu tilpligtes at tilbagebetale den forskudsbetaling, der er betalt i forbindelse med tilskudsaftalen for partnere nr. 325940 med tillæg af morarenter.

Konklusion

- 1) Revoind Industriale di Pindaru Gelu Sas betaler til fællesforetagendet Clean Sky 2 et beløb på 359 913,75 EUR med tillæg af morarenter på 3,5 % p.a. fra den 31. januar 2017 og indtil fuld betaling sker.
- 2) Revoind Industriale di Pindaru Gelu betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 17.7.2017.

Rettens dom af 27. oktober 2021 — WM mod Kommissionen(Sag T-411/18) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om udvælgelsesprøve – almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/338/17 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den næste fase af udvælgelsesprøven – artikel 21 og 26 i chartret om grundlæggende rettigheder – vedtægtens artikel 1d, stk. 1, 4 og 5 – rimelige tilpasninger – princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap – direktiv 2000/78/EF – ansvar – økonomisk og ikke-økonomisk tab)

(2022/C 2/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: WM (ved advokat B. Entringer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T.S. Bohr og D. Milanowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om dels annullation af afgørelse truffet af udvælgelseskomitéen i almindelig udvælgelsesprøve EPSO/AD/338/17 af 27. september 2017 om ikke at give sagsøgeren adgang til den næste fase af udvælgelsesprøven og af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 19. april 2018 om afslag på sagsøgerens klage, dels erstatning for det tab, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 61 af 24.2.2020.

Rettens dom af 20. oktober 2021 — Kerstens mod Kommissionen(Sag T-220/20) ⁽¹⁾

(Personalesag – tjenestemænd – disciplinær forfølgning – artikel 266 TEUF – administrative undersøgelser – princippet om god forvaltning – princippet om upartiskhed – annullations- og erstatningssøgsmål)

(2022/C 2/38)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Petrus Kerstens (La Forclaz, Schweiz) (ved advokat C. Mourato)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. Mongin og A.-C. Simon, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens skrivelse af 27. marts 2017, hvorved sagsøgeren blev underrettet om genoptagelsen af en disciplinær forfølgning, og af afgørelsen af 11. juli 2019 om udstedelse af en advarsel til sagsøgeren, dels om erstatning for det tab, han angiveligt har lidt som følge af forløbet og varigheden af tre disciplinære forfølgninger.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionens afgørelse af 11. juli 2019 om at pålægge Petrus Kerstens en advarsel annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af Petrus Kerstens' omkostninger.

(¹) EUT C 247 af 27.7.2020.

Retten dom af 10. november 2021 — Stada Arzneimittel mod EUIPO — Pfizer (RUXXIMLA)

(Sag T-239/20) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket RUXXIMLA – det ældre EU-ordmærke RUXIMERA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2022/C 2/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Pfizer Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. februar 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1879/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Pfizer og Stada Arzneimittel.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Stada Arzneimittel AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 209 af 20.6.2020.

Retten dom af 10. november 2021 — Stada Arzneimittel mod EUIPO — Pfizer (RUXYMLA)

(Sag T-248/20) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket RUXYMLA – det ældre EU-ordmærke RUXIMERA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2022/C 2/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Gája, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: Pfizer Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne V. von Bomhard og J. Fuhrmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 13. februar 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1878/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Pfizer og Stada Arzneimittel.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Stada Arzneimittel AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 209 af 22.6.2020.

Rettens dom af 10. november 2021 — AC Milan mod EUIPO — InterES (ACM 1899 AC MILAN)

(Sag T-353/20) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret – figurmærket ACM 1899 AC MILAN – de ældre nationale ordmærker Milan – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001] – bevis for reel brug af det ældre varemærke – artikel 42, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 47, stk. 2 og 3, i forordning 2017/1001) – ingen forandring af særpræget]

(2022/C 2/41)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Associazione Calcio Milan SpA (AC Milan) (Milano, Italien) (ved advokaterne A. Perani og G. Ghisletti)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, V. Ruzek og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: InterES Handels- und Dienstleistungs Gesellschaft mbH & Co. KG (Nürnberg, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. februar 2020 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 161/2019-2) vedrørende en indsigelsessag mellem InterES Handels- und Dienstleistungs Gesellschaft og AC Milan.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Associazione Calcio Milan SpA (AC Milan) betaler sagsomkostningerne, bortset fra de rejseudgifter, som selskabet har afholdt.
- 3) EUIPO betaler AC Milans rejseudgifter.

(¹) EUT C 262 af 10.8.2020.

Rettens dom af 10. november 2021 — Sanford mod EUIPO — Avery Zweckform (Etiketter)(Sag T-443/20) ⁽¹⁾

[EF-design – ugyldighedssag – registreret EF-design, der gengiver en etiket – tidligere design – bevis for offentliggørelse – artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 6/2002 – beviser fremlagt efter udløbet af den fastsatte frist – appelkammerets skønsbeføjelse – artikel 63, stk. 2, i forordning nr. 6/2002 – ugyldighedsgrund – manglende individuel karakter – artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning nr. 6/2002]

(2022/C 2/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sanford LP (Atlanta, Georgia, De Forenede Stater) (ved advokat: J. Zecher)

Sagsøgte: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Ivanauskas og V. Ruzek, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Avery Zweckform GmbH (Oberlaindern/Valley, Tyskland) (ved advokat H. Förster)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 15. maj 2020 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2413/2018-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem Avery Zweckform og Sanford.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Sanford LP betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 297 af 7.9.2020.

Rettens dom af 10. november 2021 — Selmikeit & Giczella mod EUIPO — Boehmert & Boehmert (HALLOWIENER)(Sag T-500/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – fortabelsessag – EU-ordmærket HALLOWIENER – manglende reel brug af varemærket – artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001]

(2022/C 2/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Selmikeit & Giczella GmbH (Osterode, Tyskland) (ved advokat S. Keute)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Boehmert & Boehmert Anwaltspartnerschaft mbB — Patentanwälte Rechtsanwälte (Bremen, Tyskland) (ved advokat U. Ulrich)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. maj 2020 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1893/2019-1) vedrørende en fortabelsessag mellem Boehmert & Boehmert Anwaltspartnerschaft mbB — Patentanwälte Rechtsanwälte og Selmikeit & Giczella.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Selmikeit & Giczella GmbH betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 329 af 5.10.2020.

Retten dom af 10. november 2021 — Stada Arzneimittel mod EUIPO — Pfizer (RUXIMBLIS)

(Sag T-542/20) (¹)

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket RUXIMBLIS – det ældre EU-ordmærke RUXIMERA – relativ registreringshindring – risiko for forveksling – lighed mellem tegnene – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001]

(2022/C 2/44)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Tyskland) (ved advokaterne J.-C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved T. Frydendahl, A. Folliard-Monguiral og D. Gája, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Pfizer Inc. (New York, New York, De Forenede Stater) (ved advokaterne V. von Bomhard, J. Fuhrmann og P.-F. Karamolegkou)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. juni 2020 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1877/2019-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Pfizer og Stada Arzneimittel.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Stada Arzneimittel AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 339 af 12.10.2020.

Retten dom af 10. november 2021 — Spisto mod Kommissionen

(Sag T-572/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – ansættelse – meddelelse om udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 – udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at give sagsøgeren adgang til den næste fase af udvælgelsesprøven – kriterier for vurdering af erhvervs erfaring – det af udvælgelseskomitéen anvendte kriteriums forenelighed med meddelelsen om udvælgelsesprøven)

(2022/C 2/45)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Amanda Spisto (Amsterdam, Nederlandene) (ved advokat N. de Montigny)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved I. Melo Sampaio og T. Lilamand, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation dels af udvælgelseskomitéens afgørelse af 24. september 2019 om afslag på sagsøgerens ansøgning om fornyet prøvelse af afgørelsen om ikke at give hende adgang til den næste fase af udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19, dels af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 26. maj 2020 om afslag på sagsøgerens klage over denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Udvalgskomitéens afgørelse af 24. september 2019 om afslag på Amanda Spistos ansøgning om fornyet prøvelse af afgørelsen om at udelukke hende fra udvælgelsesprøve EPSO/AD/371/19 annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 371 af 3.11.2020.

Rettens dom af 20. oktober 2021 — YG mod Kommissionen

(Sag T-599/20) (¹)

(Personalesag – tjenestemænd – forfremmelse – forfremmelsesåret 2019 – afgørelse om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 9 – vedtægtens artikel 45 – sammenligning af fortjenester – åbenbart urigtigt skøn – begrundelsespligt)

(2022/C 2/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: YG (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Hohenecker, L. Radu Bouyon og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 14. november 2019 om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse AST 9 i forfremmelsesåret 2019.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) YG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 423 af 7.12.2020.

Rettens dom af 27. oktober 2021 — Egis Bâtiments International og InCA mod Parlamentet(Sag T-610/20) ⁽¹⁾**(»Voldgiftsklausul – projekt om udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-bygningen i Luxembourg – forligsaftale – fortrolighedsklausul – princippet om god tro – ansvar i kontraktforhold«)**

(2022/C 2/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Egis Bâtiments International (Montreuil, Frankrig) og InCA — Ingénieurs Conseils Associés Sàrl (Niederanven, Luxembourg) (ved advokaterne A. Rodesch og R. Jazbinsek)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved A. Caiola og L. Chrétien som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand om at det fastslås, dels at Parlamentet har tilsidesat artikel VIII i forligsaftalen af 9. april 2019 og den forpligtelse til at handle i god tro ved gennemførelsen af aftalerne, der er fastsat i artikel 1134 i den luxembourgske civile lovbog, dels at Parlamentet skal betale et beløb på 100 000 EUR i medfør af samme aftale, eller subsidiært, ethvert andet beløb, som fastsættes efter ret og billighed.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Egis Bâtiments International og InCA — Ingénieurs Conseils Associés Sàrl betaler sagomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 390 af 16.11.2020.

Rettens dom af 20. oktober 2021 — Standardkessel Baumgarte Holding mod EUIPO (Standardkessel)(Sag T-617/20) ⁽¹⁾**[EU-varemærker – ansøgning om EU-ordmærket Standardkessel – absolutte registreringshindringer – manglende beskrivende karakter – fornødent særpræg – artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EU) 2017/1001«]**

(2022/C 2/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Standardkessel Baumgarte Holding GmbH (Duisbourg, Tyskland) (ved advokat J. Vogtmeier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Bosse og E. Markakis, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. juli 2020 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2665/2019-1) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnat Standardkessel som EU-ordmærke.

Konklusion

- 1) Den afgørelse, der blev truffet den 27. juli 2020 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2665/2019-1) annulleres for så vidt angår varerne »uædle metaller og legeringer heraf; uforarbejdede og halvforarbejdede materialer af metal, uden anvendelsesmæssig specifikation; ikkeelektriske bygge- og konstruktionsmaterialer, af metal«, der henhører under klasse 6, »løfteudstyr (maskiner), kraner«, der henhører under klasse 7, og tjenesteydelserne »udlejning af generatorer; genbrug af affald« og »forbrænding af affald; genbrug af skrald og genbrugsmateriale; genbrug af kemikalier; forarbejdning af affald [omdannelse]; sortering af genbrugsmaterialer og affald (omdannelse)«, der henhører under klasse 40 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 414 af 30.11.2020.

Rettens dom af 10. november 2021 — Nissan Motor mod EUIPO — VDL Groep (VDL E-POWER)

(Sag T-755/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket VDL E POWER – de ældre nationale figurmærker e-POWER – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001]

(2022/C 2/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Japan) (ved advokat: P. Martini-Berthon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: VDL Groep BV (Eindhoven, Nederlandene) (ved advokat: M. Rijks)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. oktober 2021 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2914/2019-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Nissan Motor og VDL Groep.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Nissan Motor Co. Ltd bærer egne omkostninger og betaler de af EUIPO og VDL Groep BV afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 15.2.2021.

Rettens dom af 10. november 2021 — Nissan Motor mod EUIPO — VDL Groep (VDL E-POWERED)(Sag T-756/20) ⁽¹⁾

[EU-varemærker – indsigelsessag – ansøgning om EU-ordmærket VDL E POWERED – de ældre nationale figurmærker e POWER – relativ registreringshindring – ingen risiko for forveksling – artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001 – begrundelsespligt – artikel 94, stk. 1, i forordning 2017/1001]

(2022/C 2/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nissan Motor Co. Ltd (Yokohama-shi, Japan) (ved advokat P. Martini-Berthon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: VDL Groep BV (Eindhoven, Nederlandene) (ved advokat M. Rijks)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. oktober af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2915/2019-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Nissan Motor og VDL Groep.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Nissan Motor Co. Ltd bærer egne omkostninger og betaler de af EUIPO og VDL Groep BV afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 15.2.2021.

Rettens kendelse af 3. november 2021 — Aurubis mod Kommissionen(Sag T-729/20) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – miljø – direktiv 2003/87/EF – drivhusgas – tildeling af emissionskvoter – anmodning om overdragelse af emissionscertifikater til Tyskland – anmodning fremsat inden for rammerne af en national procedure om foreløbige forholdsregler med henblik på at sikre den effektive virkning af den præjudicielle procedure i sag C-271/20 – Kommissionens afslag – søgsmålskompetence – ikke umiddelbart berørt – afvisning)

(2022/C 2/51)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Aurubis AG (Hamborg, Tyskland) (ved advokaterne S. Altenschmidt og J. Hoss)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. De Meester og G. Wils, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 8. december 2020, hvorved denne institution afviste anmodningen fra Deutsche Emissionshandelsstelle (den tyske emissionshandelsinstans) om, som en retssikrende foranstaltning, at overdrage et antal kvoter for drivhusgasemissioner svarende til det antal af supplerende emissionskvoter, som sagsøgeren ved Verwaltungsgericht Berlin (forvaltningsdomstolen i Berlin, Tyskland) havde anmodet om gratis tildeling af for den tredje periode med handel af kvoter for drivhusgasemissioner, til Forbundsrepublikken Tysklands nationale kvotekonto eller subsidiært til sagsøgerens driftslederbeholdningskonto, og dette senest den 31. december 2020.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Aurubis AG betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 8.2.2021.

Rettens kendelse af 3. november 2021 — ExxonMobil Production Deutschland mod Kommissionen

(Sag T-731/20) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål – miljø – direktiv 2003/87/EF – drivhusgas – tildeling af emissionskvoter – anmodning om overdragelse af emissionscertifikater til Tyskland – anmodning fremsat inden for rammerne af en national procedure om foreløbige forholdsregler med henblik på at sikre den effektive virkning af den præjudicielle procedure i sag C-126/20 – Kommissionens afslag – søgsmålskompetence – ikke umiddelbart berørt – afvisning)

(2022/C 2/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ExxonMobil Production Deutschland GmbH (Hannover, Tyskland) (ved advokaterne S. Altenschmidt og J. Hoss)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved B. De Meester og G. Wils, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 8. december 2020, hvorved denne institution afviste anmodningen fra Deutsche Emissionshandelsstelle (den tyske emissionshandelsinstans) om, som en retssikrende foranstaltning, at overdrage et antal kvoter for drivhusgasemissioner svarende til det antal af supplerende emissionskvoter, som sagsøgeren ved Verwaltungsgericht Berlin (forvaltningsdomstolen i Berlin, Tyskland) havde anmodet om gratistildeling af for den tredje periode med handel af kvoter for drivhusgasemissioner, til Forbundsrepublikken Tysklands nationale kvotekonto eller subsidiært til sagsøgerens driftslederbeholdningskonto, og dette senest den 31. december 2020.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) ExxonMobil Production Deutschland GmbH betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 44 af 8.2.2021.

Rettens kendelse af 29. oktober 2021 — Apex Brands mod EUIPO — Sartorius Werkzeuge (SATA)(Sag T-430/21) ⁽¹⁾**(EU-varemærker – indsigelsessag – tilbagetagelse af indsigelsen – uforholdent at træffe afgørelse)**

(2022/C 2/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Apex Brands, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokaterne S. Fröhlich, M. Hartmann og H. Lerchl)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sartorius Werkzeuge GmbH & Co. KG (Ratingen, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 4. maj 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2322/2020-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Sartorius Werkzeuge og Apex Brands.

Konklusion

- 1) Det er uforholdent at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Apex Brands, Inc. bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 357 af 6.9.2021.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 29. oktober 2021 — Abenante m.fl. mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-527/21 R)

(Særlige rettergangsformer – forordning (EU) 2021/953 – EU's digitale covidcertifikat – anmodning om udsættelse af gennemførelse – ingen uopsættelighed)

(2022/C 2/54)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøgere: Stefania Abenante (Ferrare, Italien) og de 423 øvrige sagsøgere, hvis navne er anført i bilaget til kendelsen (ved advokat M. Sandri)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved L. Visaggio, J. Rodrigues og P. López-Carceller, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Moore og S. Scarpa Ferraglio, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning indgivet på grundlag af artikel 278 TEUF og 279 TEUF om udsættelse af gennemførelsen af artikel 3, stk. 1, litra a) og b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/953 af 14. juni 2021 om en ramme for udstedelse, kontrol og accept af interoperable covid-19-vaccinations-, test- og restitutionscertifikater (EU's digitale covidcertifikat) for at lette fri bevægelighed under covid-19-pandemien (EUT 2021, L 211, s. 1).

Konklusion

- 1) Anmodningen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 3. november 2021 — PBL og WA mod Kommissionen**(Sag T-538/21 R)****(Særlige rettergangsformer – statsstøtte – støtte ydet af Frankrig til en professionel fodboldklub –
begæring om foreløbige forholdsregler – ingen uopsættelighed)**

(2022/C 2/55)

Processprog: fransk

Parter*Sagsøgere:* *Penya Barça Lyon: Plus que des supporters (PBL) (Bron, Frankrig) og WA (ved advokat J. Branco)**Sagsøgt:* *Europa-Kommission (ved B. Stromsky og G. Braga da Cruz, som befuldmægtigede)***Sagens genstand**

Et søgsmål anlagt i henhold til artikel 278 TEUF og 279 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens skrivelse af 1. september 2021 med referencen COMP.C.4/AH/mdr 2021(092342), der blev afgivet som svar på en klage vedrørende statsstøtte (SA.64489 — Statsstøtte til fodboldklubben Paris Saint-Germain), dels om vedtagelse af påbud over for Kommissionen.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Sag anlagt den 8. oktober 2021 — Eurecna mod Kommissionen**(Sag T-654/21)**

(2022/C 2/56)

Processprog: italiensk

Parter*Sagsøger:* *Eurecna SpA (Venedig, Italien) (ved advokat R. Sciaudone)**Sagsøgt:* *Europa-Kommissionen***Sagsøgerens påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Kommissionen pålægges at fremlægge rapporten fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og bilagene hertil.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Det første anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten.
 - Det gøres i denne forbindelse gældende, at de dokumenter, der lå til grund for den anfægtede afgørelse, er usammenhængende og usædvanlige, begrundelsen er utilstrækkelig og usammenhængende med hensyn til udsættelsesskrivelsen af 25. juni 2019, begrundelsespligten er tilsidesat med hensyn til undersøgelsesakterne fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, og begrundelsespligten er tilsidesat, eftersom konklusionerne fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig er uspecifikke, generiske og savner dokumentation.
2. Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik og forpligtelsen til omhu i de administrative opgaver med hensyn til revisionen udført af Ernst & Young.
3. Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af retten til forsvar med hensyn til revisionen udført af Ernst & Young.
4. Det fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik, eftersom forpligtelsen til upartiskhed i de administrative opgaver ikke er opfyldt.
5. Det femte anbringende vedrører en urigtig fortolkning af kontrakten i forholdet med Ernst & Young.

Sag anlagt den 15. oktober 2021 — Società Navigazione Siciliana mod Kommissionen**(Sag T-666/21)**

(2022/C 2/57)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Società Navigazione Siciliana SCpA (Trapani, Italien) (ved advokaterne R. Nazzini, F. Ruggeri Laderchi, C. Labruna og L. Calini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 17. juni 2021 annulleres delvist, for så vidt som det heri fastslås, at Società Navigazione Siciliana SCpA har modtaget ulovlig støtte som følge af de skattefritagelser, som er fastsat i lov af 2010, og for så vidt som det heri pålægges den italienske stat at tilbagesøge denne støtte.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale den erstatning for den skade, som er opgjort, og som vil blive opgjort i en senere (og eventuel) fase af sagen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende om en fejlagtig identificering af støttemodtageren — tilsidesættelse af retsbestemmelser
 - Det gøres herved gældende, at afgørelsen af 17. juni 2021 er behæftet med en fejl i forbindelse med fortolkningen og anvendelsen af EU-bestemmelserne, for så vidt som Kommissionen har fastslået, at Società Navigazione Siciliana SCpA (og ikke Siremar) er modtager af den støtte, som anses for uforenelig med EU-bestemmelserne om betaling af stempelafgift for erhvervelsen af virksomhedsgrenen Siremar.

2. Det andet anbringende om støttens uforenelighed med undtagelsen fastsat i artikel 106, stk. 2, TEUF — tilsidesættelse af retsbestemmelser — tilsidesættelse af begrundelsespligten
 - Det gøres herved, at afgørelsen af 17. juni 2021 under alle omstændigheder er behæftet med en fejl i forbindelse med fortolkningen og anvendelsen af EU-bestemmelserne og med en tilsidesættelse af den begrundelsespligt, som påhviler sagsøgte, for så vidt som Kommissionen — uden i denne forbindelse at foretage nogen analyse — har fastslået, at støtten til Società Navigazione Siciliana SCpA er uforenelig med undtagelsen fastsat i artikel 106, stk. 2, TEUF vedrørende tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse.

Sag anlagt den 15. oktober 2021 — Siremar mod Kommissionen

(Sag T-668/21)

(2022/C 2/58)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Sicilia Regionale Marittima SpA — Siremar (Rom, Italien) (ved advokaterne B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo og A. Moriconi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 17. juni 2021 annulleres hvad angår artikel 2 og 3.
- Subsidiært annulleres afgørelsens artikel 5 og 6, hvorved der anordnes en umiddelbar og effektiv tilbagesøgning af den angivelige støtte.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og artikel 108, stk. 2, TEUF samt af rammebestemmelserne om redning og omstrukturering af 2004.
 - Det gøres herved gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl ved anvendelsen af artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF samt under henvisning til rammebestemmelserne af 2004, for så vidt som det i den anfægtede afgørelse anføres, at støtten til redning af Siremar ulovligt er blevet forlænget med et år og er uforenelig med EU-bestemmelserne om statsstøtte.
 2. Det andet anbringende om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF og af artikel 108, stk. 2, TEUF under henvisning til fritagelserne for betaling af visse skatter.
 - Det gøres herved gældende, at den anfægtede skattefritagelse er underlagt generelt fastsatte betingelser for insolvensprocedurer.
 3. Det tredje anbringende om en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, af princippet om god forvaltningsskik i forbindelse med sagsbehandlingstiden og om den heraf følgende ulovlighed af tilbagesøgningspålægget.
 - Det gøres herved gældende, at den undersøgelsesprocedure, som er genstand for dette søgsmål, har varet for lang tid, hvilket er i strid med retssikkerhedsprincippet og med princippet om god forvaltningsskik samt med de hermed forbundne almindelige principper.
-

Sag anlagt den 20. oktober 2021 — Alves Casas mod EUIPO — Make Up Art Cosmetics (mccosmetics NY)

(Sag T-681/21)

(2022/C 2/59)

Stævningen er affattet på portugisisk

Parter

Sagsøger: Ana Maria Alves Casas (Porto, Portugal) (ved advokat Â. Rodrigues Oliveira)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Make-Up Art Cosmetics, Inc. (New York, New York, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Ana Maria Alves Casas

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket NY — registreringsansøgning nr. 17 866 777

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 20. oktober 2021 af Anden Appelkammer ved EUIPO (sag R 2398/2020-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne med alle tilknyttede retsfølger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 47, stk. 2 og 3, sammenholdt med artikel 8, stk. 1, litra b), og stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 21. oktober 2021 — Mostostal mod EUIPO — Polimex — Mostostal (MOSTOSTAL)

(Sag T-684/21)

(2022/C 2/60)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Mostostal S.A. (Warszawa, Polen) (ved advokat C. Saettel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Polimex — Mostostal S.A. (Warszawa)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Mostostal S.A.

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket MOSTOSTAL — EU-varemærkeregistriering nr. 9 329 848

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. juli 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 2508/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at EU-varemærket registreret den 20. maj 2011 under nr. 329 848 er gyldigt.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til artikel 134, stk. 1, i Rettens procesreglement.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 94, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 61 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. oktober 2021 — aTmos Industrielle Lüftungstechnik mod EUIPO — aTmos Industrielle Lüftungstechnik (aTmos)

(Sag T-694/21)

(2022/C 2/61)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: aTmos Industrielle Lüftungstechnik GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokaterne F. Stangl og S. Pilgram)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: aTmos Industrielle Lüftungstechnik GmbH (Riedstadt, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: aTmos Industrielle Lüftungstechnik GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket aTmos — EU-varemærke nr. 12 285 649

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 2. september 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1844/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 60, stk. 1, litra c), sammenholdt med artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 95, stk. 1, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 28. oktober 2021 — Alauzun m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-695/21)

(2022/C 2/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Virginie Alauzun (Saint-Cannat, Frankrig) og 774 andre sagsøgere (ved advokat F. Di Vizio)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Europa-Kommissionen ulovligt undlod at lade undersøgelser af kræftrisikoen og af genotoksicitet indgå i den prækliniske fase ved udviklingen af mRNA-teknologi vaccinerne.
- Kommissionen tilpligtes at lade undersøgelser af kræftrisikoen og af genotoksicitet indgå i den prækliniske fase ved udviklingen af de mRNA-teknologi vacciner, der endnu ikke er godkendt inden for rammerne af EMA's procedure.
- Kommissionen tilpligtes at lade undersøgelser af kræftrisikoen og af genotoksicitet indgå i lægemiddelovervågningsfasen for de mRNA-teknologi vacciner, der allerede er blevet godkendt inden for rammerne af EMA's procedure.
- Kommissionen tilpligtes at offentliggøre følgende oplysninger:
 - det præcise retsgrundlag for, at de omhandlede undersøgelser ikke er indgået i de prækliniske undersøgelsesfaser og lægemiddelovervågningsfaser.
 - den lovgivning, der fastsætter de obligatoriske undersøgelser, der kræves for godkendelsen af mRNA-teknologi vacciner.
- Kommissionen tilpligtes at betale samtlige de sagsomkostninger, som sagsøgerne har afholdt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne påberåbt sig, at der er sket en tilsidesættelse af EU-retten, og at Kommissionen har undladt at handle. Sagsøgerne har i denne henseende gjort gældende, at Kommissionen ikke har overholdt sin forpligtelse i henhold til artikel 168 TEUF til at sikre »et højt sundhedsbeskyttelsesniveau«, idet den har udstedt en markedsføringstilladelse på særlige vilkår til mRNA-teknologi vaccinerne, uden at der er blevet gennemført undersøgelser af kræftrisikoen og genotoksicitet.

Sag anlagt den 28. oktober 2021 — Les Bordes Golf International mod EUIPO — Mast-Jägermeister (LES BORDES)

(Sag T-696/21)

(2022/C 2/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Les Bordes Golf International (Saint-Laurent-Nouan, Frankrig) (ved advokat M. Maier)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mast-Jägermeister SE (Wolfenbüttel, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Les Bordes Golf International

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket LES BORDES — registreringsansøgning nr. 18 082 876

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 1. september 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 67/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 17. april 2020 i indsigelsessag nr. B 3 094 876 tiltrædes.
- EUIPO og den anden part i sagen tilpligtes at betale de omkostninger, der er opstået for sagsøgeren, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 26. oktober 2021 — FC mod EASO

(Sag T-697/21)

(2022/C 2/64)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: FC (ved advokaterne B. Christianos, A. Skoulidakis og G. Kelepouri)

Sagsøgt: Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO)

Sagsøgerens påstande

- Ansættelsesmyndigheden ved EASO's afgørelse nr. EASO/EDD/2021/112 af 25. juli 2021, hvorved sagsøgerens klage af 26. marts 2021 i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union blev afvist, annulleres.

— EASO tilpligtes at betale alle de omkostninger, der er afholdt af sagsøgeren.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med mangler som følge af en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med mangler som følge af en tilsidesættelse af retten til god forvaltning.
3. Tredje anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med mangler som følge af en tilsidesættelse af sagsøgerens adgang til effektive retsmidler.
4. Fjerde anbringende om, at den anfægtede afgørelse er behæftet med mangler som følge af en tilsidesættelse af det generelle princip om procesøkonomi.

Sag anlagt den 27. oktober 2021 — Paraskevaidis mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-698/21)

(2022/C 2/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Georgios Paraskevaidis (Wezembeek-Oppem, Belgien) (ved advokaterne S. Pappas og D.-A. Pappa)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens afgørelse af 4. februar 2021, rateordningen af 9. marts 2021 og Rådets afgørelse af 19. juli 2021, hvorved der blev meddelt afslag på sagsøgerens klage over Kommissionen afgørelse, for så vidt som den indeholder en supplerende begrundelse.
- Rådet og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Første anbringende om, at de anfægtede afgørelser er i strid med retssikkerhedsprincippet. Det gøres endvidere gældende, at revideret konklusion nr. 237/05 ⁽¹⁾ ikke finder anvendelse på den periode, for hvilken sagsøgeren har ansøgt om uddannestillæg.
2. Andet anbringende om, at revideret konklusion nr. 237/05 ulovligt blev anvendt med tilbagevirkende kraft.
3. Tredje anbringende om, at Kollegiet af Administrationschefer med vedtagelsen af revideret konklusion nr. 237/05 overskred sine beføjelser.
4. Fjerde anbringende om, at den reviderede konklusion er i strid med artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten.

⁽¹⁾ Revideret konklusion nr. 237/05 om uddannestillæg som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i bilag VII til vedtægten vedtaget af Kollegiet af Administrationschefer på dets 284. møde den 1.7.2020.

Sag anlagt den 2. november 2021 — Voco mod EUIPO (formen på en emballageform)**(Sag T-700/21)**

(2022/C 2/66)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Voco GmbH (Cuxhaven, Tyskland) (ved advokaterne C. Spintig og S. Pietzcker)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om et tredimensionalt EU-varemærke (formen på en emballageform) — registreringsansøgning nr. 17 959 421*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 23. august 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 117/2021-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen for Retten og for appelkammeret, herunder navnlig sagsøgerens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 2. november 2021 — Allessa mod EUIPO — Dumerth (CASSELLAPARK)**(Sag T-701/21)**

(2022/C 2/67)

Stævningen er affattet på tysk

Parter*Sagsøger:* Allessa GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokaterne S. Fröhlich, M. Hartmann og H. Lerchl)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Carim Dumerth (Frankfurt am Main)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Carim Dumerth*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket CASSELLAPARK — registreringsansøgning nr. 16 917 429*Sagen for EUIPO:* Ugyldighedssag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 11. august 2021 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1043/2020-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne samt de af sagsøgeren afholdte omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af retten til at blive hørt i form af manglende begrundelse
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af artikel 59, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 3. november 2021 — Compass Tex mod EUIPO (Trusted Handwork)**(Sag T-704/21)**

(2022/C 2/68)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Compass Tex Ltd (Tsuen Wan, Hongkong, Kina) (ved advokat M. Gail)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket Trusted Handwork — registreringsansøgning nr. 18 244 483*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 31. august 2021 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 0034/2021-5)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), sammenholdt med artikel 7, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

Sag anlagt den 1. november 2021 — WhatsApp Ireland mod EDPB**(Sag T-709/21)**

(2022/C 2/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: WhatsApp Ireland Ltd (Dublin, Irland) (ved advokaterne H.-G. Kamann, F. Louis og A. Vallery, solicitors P. Nolan, B. Johnston og C. Monaghan samt Barristers-at-Law P. Sreenan, D. McGrath, C. Geoghegan og E. Egan McGrath)

Sagsøgt: Det Europæiske Databeskyttelsesråd (EDPB)

Sagsøgerens påstande

- Det Europæiske Databeskyttelsesråds afgørelse nr. 1/2021 af 28. juli 2021 annulleres i sin helhed eller subsidiært delvist.
- Det Europæiske Databeskyttelsesråd tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for påstanden om annullation af EDPB's bindende afgørelse nr. 1/2021 af 28. juli 2021 vedrørende den tvist, der er opstået med hensyn til et udkast til afgørelse fra Irish Supervisory Authority (den irske tilsynsmyndighed) vedrørende WhatsApp Ireland i henhold til artikel 65, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 (herefter »databeskyttelsesforordningen«) ⁽¹⁾, har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om, at EDPB har overskredet sine beføjelser i henhold til databeskyttelsesforordningens artikel 65.
2. Andet anbringende om, at EDPB har tilsidesat databeskyttelsesordningens artikel 13, stk. 1, litra d, og artikel 12, stk. 1, ved at have foretaget en for bred fortolkning og anvendelse af disse bestemmelser og af WhatsApps gennemsigtighedsforpligtelser og ved derved at have krævet, at WhatsApp skulle give unødvendig information.
3. Tredje anbringende om, at EDPB har tilsidesat databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1, ved at foretage en for bred fortolkning og anvendelse af denne bestemmelse og begrebet »personoplysninger«.
4. Fjerde anbringende om, at EDPB har tilsidesat uskyldsformodningen, som fastsat i artikel 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved med urette at pålægge WhatsApp at bære bevisbyrden for, at selskabets databehandlingsmiljø er tilrettelagt således, at risikoen for genkendelse af registrerede er rent hypotetisk.
5. Femte anbringende om, at EDPB har tilsidesat retten til god forvaltning som fastsat i artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ved at tilsidesætte WhatsApps ret til at blive hørt og EDPS' forpligtelse til at undersøge beviser grundigt og upartisk og til at begrunde sin afgørelse.
6. Sjette anbringende om, at EDPB har tilsidesat databeskyttelsesforordningens artikel 83 og flere af de principper, der er afgørende for fastsættelsen af bøder i medfør af databeskyttelsesforordningen.
7. Syvende anbringende om, at EDPB har tilsidesat retssikkerhedsprincippet ved ikke at anerkende, at der i databeskyttelsesrådets afgørelse er foretaget nye fortolkninger og anvendelser af flere bestemmelser i databeskyttelsesforordningen, hvilket indebar, at det var ikke muligt at forudse overtrædelsen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1)

Sag anlagt den 8. november 2021 — Kaczorowska mod EUIPO — Groupe Marcelle (MAESELLE)**(Sag T-716/21)**

(2022/C 2/70)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* Katarzyna Kaczorowska (Warszawa, Polen) (ved advokat P. Kurcman)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Groupe Marcelle Inc. (Lachine, Quebec, Canada)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Katarzyna Kaczorowska*Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-figurmærket MAESELLE –registreringsansøgning nr. 18 131 833*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 6. september 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 670/2021-4)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 15. februar 2021 i indsigelsessag nr. B 3 108 583 annulleres med hensyn til alle de varer og tjenesteydelser, for hvilke indsigelsen blev taget til følge.
- Sagen hjemvises til EUIPO med henblik på omgørelse vedrørende sagens realitet, idet det pågældende varemærke registreres for alle de omfattede varer og tjenesteydelser uden forbehold for dem, der er ikke er genstand for indsigelse.
- EUIPO tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for indsigelsesafdelingen, appelkammeret og Retten.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/100.

Sag anlagt den 8. november 2021 — ICA Traffic mod Kommissionen**(Sag T-717/21)**

(2022/C 2/71)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* ICA Traffic GmbH (Dortmund, Tyskland) (ved advokaterne S. Hertwig og C. Vogt)*Sagsøgt:* Europa-Kommissionen**Sagsøgerens påstande**

- Kommissionens afgørelse annulleres for så vidt som rammeaftalen med Fa. UVD Robots APS om levering af op til 200 desinfektionsrobotter har mistet sin virkning, idet den bekendtgjorte maksimale mængde er nået.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringende.

Den i pressemeddelelse af 21. september 2021 bekendtgjorte afgørelse fra Europa-Kommissionen om anskaffelse af yderligere 100 robotter til trods for, at rammeaftalen er blevet virkningsløs, er i strid med det EU-retlige princip om lovmæssig forvaltning, som i primærretten er forankret i artikel 263, stk. 2, TEUF, sammenholdt med artikel 264 TEUF.

I sag C-23/20⁽¹⁾ har Domstolen fastslået, at rammeaftalen mister sin virkning, når den i bekendtgørelsen fastsatte maksimale mængde er nået. Europa-Kommissionens afgørelse om på grundlag af den med Fa. UVD Robots APS indgåede rammaftale om levering af op til 200 desinfektionsrobotter nu at bestille yderligere 100 desinfektionsrobotter er dermed i strid med artikel 49 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF⁽²⁾ og med del C, punkt 7, 8 og 10, litra a), i bilag V til direktivet, sammenholdt med direktivets artikel 33 og ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, der er nævnt i direktivets artikel 18.

⁽¹⁾ Dom af 17.6.2021, Simonsen & Weel, C-23/20, EU:C:2021:490

⁽²⁾ EUT 2014, L 94, s. 65.

Sag anlagt den 8. november 2021 — Kaczorowska mod EUIPO — Groupe Marcelle (MAESELLE)

(Sag T-718/21)

(2022/C 2/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Katarzyna Kaczorowska (Warszawa, Polen) (ved advokat P. Kurcman)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Groupe Marcelle Inc. (Lachine, Québec, Canada)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Katarzyna Kaczorowska

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket MAESELLE registreringsansøgning nr. 18 130 823

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 6. september 2021 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 671/2021-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsesafdelingens afgørelse af 15. februar 2021 i indsigelsessag nr. B 3 108 698, annulleres for så vidt angår alle de varer og tjenesteydelser, for hvilke indsigelsen blev taget til følge.
- Sagen hjemvises til EUIPO med henblik på omgørelse vedrørende sagens realitet, og registrering af det omtvistede varemærke for alle de omfattede varer og tjenesteydelser, uden at dette berører de varer og tjenesteydelser, der ikke er genstand for indsigelsen.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne forbundet med sagens behandling for indsigelsesafdelingen, appelkammeret og Retten.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001

Rettens kendelse af 29. oktober 2021 — LF mod Kommissionen

(Sag T-178/21) ⁽¹⁾

(2022/C 2/73)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 206 af 31.5.2021.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions
Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA